



Yeniden • • Millî

MÜCADELE



MİLLET
YENİ
HÜKÜMETTEN
NELER
BEKLIYOR?

30.mart.1971

yıl.2 sayı.61



Yeniden Millî Mücadele Mecmuası
Babı Ali Cad. No : 50/4 Cağ/İST

«Bir trafik kazasında vefat eden Mücahit kardeşimiz Mustafa Şahin'in vefatı dolayısıyla acınıza iştirak eder cümlenize baş sağlığı dilerim. Cenabı Haktan genç kardeşimize, rahmet ve mağfiret niyaz ederiz. Selâmlar.

Ömer KARACAR
BANDIRMA

Millî Mücadeleye Sesleniyoruz

Mücadeleci kardeşler; çile yüklü, acı yüklü, ızdırap dolu Anadolunun köy sakinlerindesiniz. Kinle ve intikamla yoğruluyor, bleniyoruz. Bütün millet düşmanları korksunlar. Çünkü büyük güne bütün varlığımızla hazırlanıyoruz. Bununla kalsanız, kurtulsanız iyi; hak kıımızda verdiğiniz yanlış hükümler sizi öbür dünyada da rahat bırakmayacaktır. Elbette yaptığınız hıyanetlerin hesabını huzuru ilâhîde de verecek

siniz.

Beyler ve de büyük Lâkaplı hain beyler bilmiyorsanız bilin duymadı iseniz duyun ve anlayın ki enayi yerine koyduğunuz, gerici, yobaz çember sakallı diyerek çamur attığınız bizler binbir dalavere ile boğmağa çalıştığınız evlatlarımızın mukaddes davasını omuzladık. Unutmayın ki gizlemeğe çalıştığınız, milletin hayatını saran kara ve kızıl bulutları görüyoruz. Vatanın, milletin, binlerce

mayacağız, durmuyoruz, durdu ramayacaksınız. Çünkü vazifemizi biliyoruz.

Millî Mücadele bağlamadan önce, bilmiyorduk. Bizl acıya garkeden şeyin başında bu kahpe düzenin olduğunu. Bilmiyor duk alçak yahudinin, kahpe rumun, pezevenk Ermeninin alın terimizi, el emeğimizi, göz nurumuzu çaldığını. Binlerce yıllık tarihimizi yıkan, uğrunda oluk oluk kan akıttığımız imanımıza söven Yunan piçlerinden, Bulgar köpeklerinden daha da alçakarak camilerimize bomba koyanların Mason Komünist işbirliğiyle hareket ettiğini bilmiyorduk. Fakat şimdi biliyoruz, öğreniyor ve hesap sormağa hazırlanıyoruz. Teslim olmadık, olmayacağız.

Ey yedi deniz üç kıta fatihlerinin torunlarına gerici, yobaz diye sövenler...

Ey millî servetimizi çalanlar, işçimizi, köylümüzü ve bütün milleti ezenler.

Ey milletin sırtına hergün kambur üstüne kambur yılanlar. Ey komünistlere çanak, tutanlar ve onlara göz yuman satılmışlar, hainleri!

Artık yeter. Bıçak kemiğe dayandı. Biz biliyoruz ki masonlar, komünistler (yahudi köpekleri) devletimize sızdılar. Tavşana kaç, taziye tut misali bizimle eğleniyorlar. Yetiştirdikleri veledizinalarına önce banka soyduruyor, cami mescit bombalattırıyor, okusunlar diye gurbete yolladığımız evlatlarımızı kurşunlattırıyorlar. Sonra da bu piçleri nerelerde sakladıklarını biliyoruz. Görüyoruz bu danışıklı döğüşü. Evet bütün bir millet olarak görüyoruz bütün hainleri.

Devlet bizim imanımıza küf rettermeyecek, servetimizi koruyacak, Yahudi, Rum, Ermeni piçlerine fırsat vermeyecek, milletimizi (bizi) ezdirmeyecek diye, bütün bu düşmanla-

Otağ Yayınevinin İkinci Kitabı

Millî Kültürümüzün hayat pınarı İslâm'ı öğrenmek, inanmak ve yaşamak isteyenlere Müjde!

Otağ Yayınevinin yeni kitabı «İslâm İnançının Temelleri — Akâid —» haftaya satışa arz ediliyor.

Meşhur âlim Ömer Neseff'nin «Akâid» risâlesi esas alınarak hazırlanan ve İslâm'ın inanç temellerini açıklayan bu eser, bütün münevverlerin ve halkımızın müracaat kitabı olacaktır.

Millî kültüre ve milletimize hizmeti vazife bilen Otağ Yayınevi; nefis ofset kapaklı ve 224 sahife olan bu eseri sadece 6 (Altı) liraya satışa çıkarıyor.

Ödemeli gönderilir.

İsteme Adresi :

Otağ Yayınevi

Vilâyet Han En Üst Kat

Cağaloğlu / İSTANBUL

yıllık devletin yıkılmakta olduğunun farkındayız. Boş durma karşı çıkar diye ses çıkarmıyoruz. Devletimizin vazifesi nın ne olduğunu gayet iyi biliyor hainlerin devletimizi ellerine geçirdiklerini de kabul ediyor, görüyoruz.

Bu durumda zor günlere kaldığımız, ötümlü veya yeni bir hayata kavuşma ile karşı karşıya geldiğimiz farkındayız. Bizim istediğimiz devlet kuvvetlerinin bu belli hainlere gereken dersi vermeleridir. Eğer devlet adamlarımız, bizden kopmamış olanlar tehlikeyi görür bizimle beraber mücadele ederlerse bu hainlere ibret dersini veririz. Eğer devlet adamları hainlerin işleriyle bize karşı çıkarlarsa netice ne millet için ne de bu zavallı ve hainler için iyi olmaz. Devletimizin kuvvetleri milleti koruyamazsa vazife bizlere düşüyor. O zaman Anadoluyu komünistlere mezar yapacağız Çünkü sütçü imamları, Çelik Alay Hocaları,

Çakırcıların, Yörük Alilerin, İp siz Recepleri unutmadık.

Bunun için siperleri kazmağa başladık. Hayatımızı korumak, şehit dedelerimizin top raklarını moskof köpeklerine çiğnetmemek için kazanıyoruz siperleri. İstiklal harbindeki dedelerimiz gibi son kalemizi kana kan, dişe diş, kurşuna kurşun, cana canla cevap vermek için kazanıyoruz. Bütün hayatımız ve varlığımızla sabırla bekliyoruz Büyük güne hazırlanıyoruz.

Mücadeleci kardeşlerimiz şu nu biliyoruz ki milletimizin çarpan yüreği sizinle beraberdir. Emrinize her an, her yerde hazır olduğumuzu bildirirken Fetibey Köylüleri olarak bütün mücadeleci kardeşlerimizi sağ yumruklarımızla selamlarız. Allah'a emanet olunuz. Yaşasın Millî Mücadele. Yaşasın Millî Devlet.

Afyon - Fetibey Köylüleri adına İdris Yetişkin, Mehmet Özçelik.

YETİŞTİK BİZ

Muhterem Ağabeylerim

Küçük bir kardeşiniz olarak bende bu davada canımı vermeye hazırım. Millî Mücadelede kararlıyım. İnşallah büyüdüğüm zaman komünistlere sağ yumruğumu vuracağım.

Bütün yeniden millî mücadeleyi sağ yumruğumla selamlarım.

Yaşasın Millet
Kahr olsun millet düşmanları.

İman, İslam dersi verdi annemiz
Allah için şehid oldu dedemiz
Öksüz kaldı, yetim kaldı kimimiz
İntikamını alacağız çünkü yetiştik biz

Darbelendi imanımız anneler
Burçlara moskof bezi çektiler
İntikam intikam diyen şehitler
İntikamınız alınacak çünkü yetiştik biz

Komünistler bize azgın düşmandır
Sağ yumruğu yiyen hain pişmandır
Bütün düşmanların hali yamandır
Yaman olacak çünkü yetiştik biz.

Mehmet Nazıgüç
Devrim İlkokulu
5-A No: 411
BURDUR

ŞAHİN'İM

«Şehit, Mustafa Şahin'e ithat olunur»

Vatandı gailen, milletdi derdin :
Omuzların, bunun için morarmış.
Bakmadan yaşına, en genç çağında,
Vuruldu kolların, kalkmaz Şahin'im.

Fatih'in izinden yol ahyordun,
Antepli Şahin'di gıpta ettiğin.
Kıskandı topraklar, seni Güneşten,
Yürüyüş bitmeden çıktın Şahin'im.

Toprak! Şahin'imın gözlerini ört.
Umutsuz yaşlarla geri bakmasın.
Zafer müjdesini şimdiden götür,
Rahat yatsın artık, Şehit Şahin'im

Suna, herkes bir kez daha inansın
Bu dava, öksüzlük çekmeyecektir.
Ölüm! git haber ver, kınım sönerse,
Eliley, boynumu vursun, Şehit Şahin'im.

FEHMİ ARIKTEKİN

MİLLETİN İSTEKLERİ

12 Mart tarihinde, silâhlı kuvvetler adına verilen muhtıradan sonra, Süleyman Demirel kabinesi düşmüştü. Bu hareketin demokrasinin asgarî icaplarına uygun olup olmadığı ayrı bir meseledir. Biz bu hareketi, beynelmilel yahudiliğin yok oluşa sürüklediği ve komünist faaliyetleri vasıtasıyla yıpratmaya çalıştığı milletimizin ızdırabı karşısında, halkta beliren millî heyecanın, orduda görülen aksi olarak yorumluyoruz. Ve hareketi meşru sayabilmenin tek mesnedinin de bu olduğunu açıklamayı zarurî görüyoruz. İlâveye lüzum yoktur ki, bu gaye ve maksat haricinde yapılan her hareket, nereden gelirse gelsin, milletin reaksiyonunu karşısında bulacaktır.

Bugün, parlamento ile ordu arasındaki münasebet normal ve alışlagelmiş bir münasebet değildir. Şüphesiz ki parlamento, bugün fiilen, millî hakimiyetin tecelli ve temerküz mahalli olmaktan uzaktır. Anayasanın açıkça gösterdiği şekilde, ordu icraya bağlı olmak lâzım gelir. Gerçekte ise ordu adına hareket eden kumandanlar, hem hükümeti ve hem de parlamentoyu, yetki itibarıyla sınırlamışlardır. Hükümetin icra programının direktifleri, hükümet dışından dikte edilmiş, Bakanların seçimi, başbakanın tayini, gazete sütunlarını müracaatla mümkün olabilmis. Elbette bunları, anayasanın normal yorumu ile haklı ve meşru göstermek mümkün değildir.

Böyle bir müdahalenin meşru ve anayasaya uygun telakki edilebilmesi; a) Fevkalâde zamanlara mahsus, fevkalâde rejimin, ancak geçici olmasına, b) Demokrasiyi tesis hususunda ciddi ve samimi bir hazırlık içinde bulunulmasına, c) Millî varlığın muhafazası ve yönetilmesi hakkında alınacak tedbirlerin isabetine bağlı bulunmaktadır. Milletin büyük çoğunluğu, bu ihtirazî kayıtlar sebebiyle, hadiseleri tam bir dikkatle takip temayülündedir.

Şimdi, ordu çevrelerinin inkası ile CHP den tarafsızlaştırılmış bir başbakanın liderliğinde kurulan, bir kabine var. Bu başbakan ve kabinesi, halka göre, ordunun desteklediği ve destekleyeceği bir iktidar olarak görünmektedir. Bir bakıma ordunun namzedi sayılacaktır. Böyle bir kaanaatin varlığı, Erim Kabinesi ve millîliğimizin kalesi ordumuz için gözülmesi gerekli yeni ve karışık problemleri çoğaltacak, demektir. İlk bakışta bu ordunun teminatına kavuşmuş bir hükümet, itibarlı bir icra kuvveti ve hatırı sayılır bir otorite demek ise de, bir kabinenin sakınılması mümkün olmayan hataları, günlük politikanın çirkefine kapılmaması gerekli orduyu, ister istemez politikanın içine itecektir.

Mevcut hükümet her başarısızlığının sebebi olarak, parlamentoyu gösterecek. Parlamentolar, hiç bir vakit inanmadıkları millî hakimiyet ve demokrasi namına konuşacak. Bir taraf halka orduyu şikâyet ederken, diğer taraf orduya halkı şikâyet edecek. Böylece millet ile milletin güvendiği kuvvet ordu arasında, vatanın bütünlüğünü, ve milletin varlığını tehlikeye sokan hoşnutsuzluk başlayacak demektir.

Bütün bunlardan başka, yeni kurulan hükümetin ilk vazifesi, bazı sosyal ve iktisadî reformları yapmış gibi, ve buna gücü yetmiş gibi bir takım projeler ortaya atması, muhtemel bulunmaktadır. Ekonomik ve sosyal reformlara ihtiyaç olduğu şüphesizdir. Ancak sosyal ve ekonomik tedbirler, milletimizin inanç, kültür ve ideallerinin canlı hayat pınarından fışkırmadıkça daima askıda kalmaya mahkumdur. Bir millî kalkınma, hareketi daima inanç dediğimiz, o harikulâde kuvvetin yapıcı gücünden meydana gelmiştir. Bir Japon kalkınması, bir Alman harikası diğer kalkınma örnekleriyle birlikte, bu ke-

sin gerçeği ispatlar. Büyük iş, büyük hamle daima büyük bir fikir ve iman mahsulüdür. Milyonlarca kolun vatan, millet, din ve devlet için, aşkla, sevgiyle havaya kalkması mümkün. Türkiye'de, milletimizin ideolojik yapısına aykırı her, sosyal ve ekonomi tedbiri başarısız kalmaya mahkumdur. Türk milleti, kendisine, gerici, kaba, cahil diye üstten bakan, ve derdini paylaşmayan, güya aydın kadrolara ne kalbini açar ve ne de sözlerine itimat eder. Bir sosyal kalkınma programının zaferi ancak, halkın o programa candan bağlanması ve programı tatbik edecek kadroları kendinden sayması ile mümkündür.

Nihat Erim kabinesi, halkın seçtiği bir hükümet olmayıp, mahiyeti itibarıyla geçici olacağından, ortaya attığı reform projelerini tatbik imkânı bulamayacaktır. Ancak bugünkü kabinede reform plânlaması yapacak olanlar, Devlet Planlama Teşkilâtının eski azaları ise, yeni bir tehlike daha var demektir. 1960 ihtilâlinde sonra en çok konuşulan mesele, Türkiye'nin kalkınması idi. Ve kalkınmanın bir plânlama teşkilâtı aracılığı ile yapılması fikri ortaya atılmış idi. Aydınlarımız milletin kalkınmasını neredeyse, plânlama teşkilâtına bağlamış bulunuyorlardı. Şüphesiz ki, kalkınma hareketinde millî enerjiyi en rasyonel ve randımanlı şekilde, kullanma metodlarının ortaya koymasında, ilmin ve ihtisasın tavsiyeleri vazgeçilmez esaslardır. Ancak kalkınma, kalkınmada pratik metodların bulunmasından ibaret değildir ki... Kalkınma arzusu, millî idealler arasına girmeden, kalkınma arzusu millî heyecana bağlanmadan, kalkınma metodlarını, milletin, inanç, düşünce, psikoloji ve an'anelerine uygun hale getirmeden, projeler çizdirmek hiç bir müsbet manası olmayan iştir.

Kalkınma projelerinin, Türk milletin özeliliklerine intibak etmesi gereği yanında, plancıların, millî kalkınmanın genel ve özel bütün kanunlarını bilmesi ve her hangi bir zamanda sola angaje olmamış bulunması gerekmektedir. Ne hazindir ki, reform projelerini plânlayacak gibi gözükeler, milletin solculukla itham ettiği şahıslardır. Kabinenin kuruluşunu dikkatle takip eden ve sol ihtilâl kabinesinde ismi gözükmüş diye bazı şahısların seçilmesine mani olan kumandanların bu hususa da, gereken dikkati göstermeleri icap eder. Ve beklenir.

Ayrıca beklenen bir tehlike de şudur; Ordunun himayesinde gözükeler kabine, bir takım reform projeleri ortaya atacak ve muhtemelen yeni kabinelerin ve parlamentonun, bu reformları gerçekleştirilmesi istenecektir. Bu reform meselesine, tıpkı 1962 lerde olduğu gibi komünistler sahip çıkacaklar. Ve bugün kaybettikleri itibarlarını, yarın ordu nezdinde toplamaya çalışacaklardır. Tıpkı, bugün kabineye alınan, o zamanın planlamacılarının, ortaya koyduğu projelerin, uzun yıllar komünistlerin çiğnediği sakız haline geliş gibi.

Mevcut Anayasanın normal yorumu ile izahı kabil olmayan, bu fiilî durumun, meşruiyeti ancak icraat ile belli olacaktır. Vatani tehlikede gören ve tesbit eden silâhlı kuvvetler, duruma bilinen şekliyle müdahale etmiş ve yeni bir hükümet kuruluyor. Bu hükümetin, milletçe arzulan vazifesi nedir? Vatani tehlikede gördüğü için duruma müdahale eden ve aynı hislerle meş bu milletin şartlı desteğini kazanan bir hareketin neticesinde doğan hükümet, önce milleti yok oluşa sürükleyen, beynelmilel yahudiliğin sevk ve idare ettiği, Moskova, Çin, Pekin, Havana menseli, komünist hareketi tasfiye eder, üniversitelerde can, mal ve öğretim hürriyetini teminat altına alır, hazırladığı projeleri milletin tas-

(Devamı Sahife 13'te)



Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 61

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

**AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ**

İDARE YERİ

**Babiâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10**

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

**Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.**

ABONE ŞARTLARI

**Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira**

FIATI : 150 KURUŞ



Bay Nihat Erim'e AÇIK MEKTUP

Bu satırların yazıldığı sırada, belkide kabineyi kurmuş olacaksınız. Kabinenizin doğru ve faydalı bir icraatta bulunabilmesi için, içinde yaşadığımız buhranlı siyasi havayı ve onu doğuran sebepleri bilmeğe mecbursunuz. Türkiye'nin bir kriz içinde bulunduğunu söylediğimiz devirlerde, bunu inkâr edenler şimdi, bir rejim buhranından bahseder hale gelmişlerdir. Üniversitelerde başlatılan ve sonra fabrikalara sıçrayan komünist hareketler işaret edilince, selefilerinizden bazıları, «otur böyle şeyler,» demiş, bazıları «boykot ve işgal aynı şeydir» diyerek, mesuliyetsiz, korkak ve küçük hesapların adamı olduklarını göstermişlerdir. Ve ne hazindir ki, hadiseler daima bizi teyid etmiş. Milli Mücadelenin tezlerine karşı çıkanlar da daima hüsrana uğramışlardır. Hadiselerin belâgatı, milletimizin buhranı ve sebepleri hakkındaki tezlerimizi, daima tasdik etmiştir.

Sayın Bay Erim,

Doğru teşhis edilmesinden ürken meselelerin içinde yaşıyoruz. Bir canlının yakalandığı hastalık, ne derece vahim olursa olsun, önce doğru teşhis edilmelidir. Vereme tutulmuş bir adama, sen gribe yakalanmışsın demek yalancılıktır. Ve en büyük cinayettir.

Türkiye ise tam iki asırdır, beynelmilel yahudiliğin ve ajanlarının içtimai, siyasi ve iktisadi hayatımıza, gizli bir elle hakim olduğu memleketidir. Her cereyanın, her partinin içine giren ve hakim olan ajanları ile, Türkiye'yi kati bir yok oluşa sürüklemektedir. İşte, içtimai, siyasi, iktisadi buhranın kaynağı budur! Ancak bu tesbit seviyesine yükselmek için, gerçek manasıyla sosyal ilimlere vukuf gerek, siyasi hayatını ve geçmişini vatani, milleti ve inancı uğrunda feda edebilecek yürek ve haysiyet gerekir...

İşte kısa veya uzunca bir müddet yöneteceğimiz Türkiye bu şartların Türkiye'sidir.

Sizi bekleyen vazifeleri kesinlikle anlamak için yakın geçmiş bilmek şarttır. Bugüne, nereden geldik? İşte aşağıda takdim edeceğimiz, ve bundan tam 10 ay önce yazılmış yazı, dün ve bugünü katıyetle aydınlatıyor. 12. Mayıs. 1970 de dergimizin 15. sayısında «Zaruri bir durum muhakemesi» başlığı ile neşredilen makale, bugünlere ışık tutmakta ve sizi bekleyen meseleleri işaretlemektedir.

..... Türkiye'nin II. Cihan Harbi sonunda çizilen statüye uygun olarak, Yalta'da Amerikan nüfuz bölgesine terkedilişi, bilinen bir gerçektir.

Ancak bu statü, Rusya tarafından zorlanmaktadır. Ve Rusya bir müddet evvel Ortadoğuyu (Türkiye güphesiz dahil) kendi nüfuz bölgesi olarak ilân etmiş, bulunmaktadır. Rusya için, bu jeopolitik bir mecburiyettir. Rusya genişlemesinin zaruri istikâmeti, normal olarak orta doğu olacaktır. Büyük bir kara devleti olan, Rusya bir cihan imparatorluğu tesisi için, sıcak denizlere çıkmak mecburiyetindedir. Bu ise ancak, bir deniz hâkimiyeti ile mümkündür. Ve Rusyanın bir deniz devleti olarak, Amerikan nüfuzunu kırabilmesi, ancak Anadoluyu ele geçirmesi suretiyle mümkün bulunmaktadır. İster beynelmilel yahudiliğin, isterse zayıf bir ihtimal olarak Slavliğin hâkimiyetine terk edilmiş olsun, Rusyanın zaruri ilerleme yolu, Anadoludan geçer. Dünya hakimiyetini, denizler hâkimiyeti yoluyla perçinlemekle karşı karşıya olan, Amerika için Akdeniz ve Doğu Akdeniz'in kapısı Anadolu vazgeçilmez bir bölgedir. Bütün bu gerçekler gösteriyor ki, mukaddes vatanımızda Amerikan ve Rus nüfuzu kıyasıya çarpışmaktadır. Vatandaşın bütünlüğünü, istiklâlimizi ve milletimizin varlığını korumağı, temel hedef kabul eden milliyetçilerin, namuslu politikacıların bu gerçeği unutmamaları gerekir.

Amerika bulunduğu bölgeyi, iktisadi ve stratejik bir üs olarak kabullenirken, Rusya milletlerin müstakil yaşama ümit ve imkânlarını yok edip, nüfuzu altına aldığı ülkeleri bir hapishane, bir insan harası ve insanların ebedi köleliğe mahkûm işçiler haline getirildiği, işletme bölgesi haline getirmektedir. Rusya'da şekillenen emperyalizm, yayılmasını komünizm adlı iğrenç nazariyenin tecavüzleri ile tanzim etmektedir. 1917 den sonra Stalin'in ifadesiyle dünya ihtilâli stratejisi tatbiki başlanmış, Türkistan zinciri ile bağlanmış. II. Cihan Harbinden sonra Polonya, Almanya, Macaristan, Bulgaristan. Yugoslavya ve Çekoslovakya'yı takiben Çin, Kore ve Vietnam komünist canlilerin hâkimiyetine terk edilmiştir.

Ancak Yunanistan, Türkiye ve diğer ülkeler, şiddetli komünist hareket ve tahriklerine ve tecavüzlerine uğramış otmalarına rağmen, bu ülkeler komünistleştirilememiştir. Bu ülkelerde millî direncin fazlalığı yanında; Amerikan nüfuz bölgesine alınmış olmalarının tesiri inkâr edilemez. Yunanistanda Komünist çetecilerin senelerce devam eden gerilla faaliyeti, istenen neticeyi vermemiştir.

Türkiyede de II. Cihan Harbinden sonra, komünistler yeniden fırsat aramış ve II. Cihan Har-

bî boyunca faaliyetlerine fazla müdahale edilmemiştir. Bugün ise bütün dünyada, beynelmilel yahudiliğin tezgâhladığı, Anti Amerikancı hareketler, kuvvet kazanmaktadır.

İşte Türkiye komünist ve Amerikan Kuvvetlerinin en kesif çarpışmalarının gittikçe bütün dünyayı sardığı bir dünyada, canavar bir düşman devletin yanında ve en tehlikeli bir jeopolitik vaziyet içinde bulunmaktadır. İşte böyle tehlikeli bir mecra içindeki Türkiye'de saklanmağa bilhas-sa dikkat edilen bir durum vardır. Komünist hareket, Üniversite muhtariyeti markesi ile tehlikeden habersiz bir kısım gafili de kandırarak, silâhlı saldırıları makul göstermeğe başlamıştır. Silâhlı çeteler işgal ettikleri fakülteleri, milliyetçiliğin haklı fikri hâkimiyetinden kurtarmanın ancak silâhlı tecavüzlerle mümkün olduğuna inanmış bulunuyorlar. Halen Üniversitelerde bir grup silâhlı azınlığın, silâh zoru ile temin edilen tehdit, zorlama ve tedhişle devam eden ve bir kısım üniversite görevlisi tarafından alkışlanan terörü mevcuttur. Maksat komünizme karşı gelmesi mümkün bütün güçleri, üniversitede felce uğratmak ve ondan sonra geniş talebe yığınlarını, kırbaclarasına tahrik ederek, değişik bahanelerle sokağa dökmek. (1)

Bu maksatla Üniversitelere fikri gücü yüksek milliyetçileri sokmamak için her türlü iftiraya müracaat ederek, silâh kullanarak neticeye varmak. İşte üniversite hadiselerinin gerçek sebebi budur. Milliyetçi talebeleri dökmek milliyetçi üniversite görevlilerini silâhla tehdit etmek, yaralamak, okul basmak ve geniş talebe kitlesinin fikir ve hareketlerine tek istikâmet veren güç haline gelmek. Milliyetçileri kurgunlarken çekilen fotoğraflarının varlığına rağmen, komünist militanları bulamamak. Hayatı tehlikeye düşen öğrenci ve profesörleri korumak için hiç bir tedbir almazken, Üniversite muhtariyeti maskesi ile suçluların yakalanmasına adice mani olmak, Milliyetçiliğin üniversiteden kanlı tasfiyesi için hazırlanan planlara göz yummak, kendilerine mesuliyet tevdi edilenlerin, alışla gelmiş davranışı oluyor. (2)

Ancak bu durumun ne kadar süre devam edebileceği meçhuldür. Mesele silâhlı tecavüzlere karşı kimin ve nasıl cevap vereceğinden ibaret kalmaktadır. Milliyetçi üniversitelliler kendilerine silâhla saldırarak, Üniversiteyi milliyetçilere kapayan komünistlere karşı nasıl mukabele etmedirler. Bu sualin cevabı, mevcut siyasi iktidarın yaşama süresini tâyin edeceği gibi (3) vatanın, devletin, milletin kaderini yakından alâkadar etmektedir. Bu durum, aşağıda belirttiğimiz ihtimallerden başka bir tarzda şekillenemez. Siyasi iktidarın kayıtsızlığı devam ettiği takdirde, halk ve milliyetçi talebe kitleleri hayatlarını korumak için, silâhlanmağa mecbur olacaklar demektir. Bu takdirde silâhlı mücadele, Türkiye'de kat'i şekli alacaktır. (4) Silâha sarılan kuvvetlerin, mücadelesi uzun veya kısa sürebilir. Bu mücadele ki

Millet Yeni Hükûmetten Ne Bekliyor?



— Atila Karaosmanoğlu. 1932 doğumlu. Başbakan yardımcısı. Aşırı solcu olmakla maruftur. Komünistlerin alkışladığı adam.



— İsmail Arar. Adalet Bakanı. 1920 doğumlu. CHP li.

12 Mart muhtırasından sonra Nihat Erim'in kurmakla görevli bulunduğu kabine artık belli olmuştur. Yeni hükümetin fonksiyonu her şeyden evvel 12 Mart muhtırasının ruhunu taşımayı icab ettirir. Bir iki seneden beri komünist militanların üniversitelerde ve fabrikalarda giriştikleri boykot, işgâl ve tahrîp olayları milletten huzurunu iyiden iyiye bozar olmuştur. Üniversitelerde hiç bir gün güvenlik içinde öğretim yapılamaz hale gelmişti. Bu vaziyet karşısında Anadolu'da komünistlerin bu haince hareketlerine değişik patlamalarla cevap veriyordu. Bunun sonu bir iç harpti. Yetiştirdiği evlâtlarının geldiği okullarda okuyamadıkları ve okumaları için de rahat bir ortamın devletçe temin edilmediği ve gene buna rağmen komünistlerin destek ve müsamaha ile karşılandıkları bir gerçektir.

HALKIN HÜKÜMETTEN BEKLEDİĞİ NE?

Muhtıranın verilış sebebi budur. Asıl gayesi de çeşitli gayretlere raş men kökü kurutulamayan komünist anarşı hareketlerinin Nihat Erim h   k  metinin de esas görevi bu anarşının giderilmesi olmalıdır.   nk   bütün milletin acilen beklediği iř budur. Halk, başındaki h  k  metlerden şimdilik yalnız bu meselesinin bir c  z  me bağlanması bekliyor.

Kandıralı başbakanın konuşmaları ilk günden bu tarafa dikkatle gözden geçirilirse, yer yer ağız değiştirdiği görülüyor. Anarşinin halledilmesini âdetâ unutup, parlamentodan sonuna kadar destek alması garanti

İmiş gibi adeta bir reformatör kesili vermiştir. Masonik ve solcu basın ise efkârı umumiyei yansıtmak yerine kendi haris emellerinin tahakkuku için bu kalemin gibi renk değiştirmeye başlamıştır. Bunlar 12 Mart muhtırasının mahiyetini ve hedeflerini kasıtlı, ustalıklı yorumlarla doğru dan doğruya yanlış intikâl ettirmişlerdir.

BEYİN KABİNESİNİN ZAAFLARI

Nihat Erim de kabinesini teşekkül ettirirken aynı şekilde ilerlemeyi seçmiştir. Ama bu ona ne fayda getirecektir?

Bir beyin kabinesi kurduğunu ilân etmektedir. Ne demektir böyle bir lâf?

Unutmayalım ki bir meselenin ilmini yapmak başkadır, politikasını yürütmek gene başka. Meselâ yeni mezun bir mühendis, işin tatbikatını kendi emrindeki teknisyenler kadar bile bilmemektedir. Elbette o da bu nu zamanla öğreniyor ama aradan uzunca bir intibak devri geçiyor.

Şimdi Nihat Erim'in kabinesi ken dince bir beyin kabinesi olarak tak dim edilebilir. Ve gerçekten böyle de zannedilebilir. Sağlık Bakanlığını aklından bile geçirmemiş Nihat E rim'in uzaktan yakından tanımadığı bir bayan Türkiye'de Sağlık Bakanı olarak görevlendiriliyor. Belki Tür kân hanım sahasında başarı sağla mış bir sağlık uzmanı olmasına ra ğ men Türkiye'de nasıl bir sağlık po litikası yürütülecektir, bunu uzun yıl lar öğrenemeyecektir.

Aynı şekilde Orman Bakanlığına

orman profesörü, Tarım Bakanlığına maliye profesörü tayin edivermek hiç bir meseleyi çözmez. Türkiye gibi meseleleri karışık bir ülke, her şeyden evvel halkla haşır neşir olma, onun içinde yetişmiş, onun derdi ve ızdırabıyla hem hal olmuş evlâtlarını beklemektedir.

Üniversitenin dışına çıkmamış, bir gün olsun halkla temas sağlamamış, memleketi müdavimi bulunduğu kulüplerin kulisinden tanıyan erbab-ı beyin unutmamalıdır ki bu gün bir meselenin üniversitede ilmini yapmak başkadır, onun politikasını yürütmek başka.



— Sadi Koçaş. Başbakan Yardımcısı. 1919 doğumlu CHP nin mütemmedlerinden. Millettin bir türlü ıstınamadığı adam. Millî hareketlere, Paşa babaları gibi «gericilik» çamurunu fırlatanlardandır.

sa bir süre devam etse bile, ancak bir müdahale ile durdurulur hale gelecektir. Silâhlıların¹ tarafara, normal usullerle yaklaşılamaz. Silâhlı çatışmanın durdurulabilmesi, hükûmetin kuvvetini aşarak bir ordu müdahalesini zaruri kılacaktır. Bunun ise ne kadar zararlı olduğu ortadadır. 1960 dan itibaren günlük politikanın çirkefine bulanmak için, büyük gayret sarfeden Ordu'yu böyle bir müdahaleye davet etmek vatan sevgisi ve namusluluk ile bağdaşmaz. Ancak teşvik, tahrik ve müsamaha gören silâhlı mücadelenin, zaruri neticelerinden biri budur. Vatan bölme istidadı taşıyan ve silâhlı hale gelmeye zorlanan bir çatışma karşısında, siyasî iktidar hiç müdahale edilmediği takdirde bile, Ordu müdahaleye mecbur kalabilir (5). Yunanistan, Pakistan ve Endonezya'da patlayan ve silâhlı hale gelen çarpışmaların doğurduğu sarsıntı, ancak ordu müdahalesi ile durdurulabilmiştir. Komünizme müsamaha ile bakan Sukarno, halkın sesine kulağını tıkamıştı. Silâhlı birlikler halinde getirilmiş komünistlerin şiddetli 'evsenuw' evsenuw evsenuw evsenuw evsenuw bir aşağılık içinde göz yumuyordu. Sonunda bir komünist ayaklanmasının, ebedî köleliğe götüreceği Endonezya, bu elim vaziyetten, milliyetçi subayların müdahalesi sayesinde kurtuldu. Pakistan ve Yunanistan'da da aynı durum görüldü.

Türkiye'de siyasî demokrasinin şu günkü haliyle bile devamını, milletimizin hayatının devamı ve millî mücadelemizin zaferi için, asgari ve vazgeçilmez şart olarak görüyoruz. Her vicdan sahibinin de bunu böyle değerlendireceğine inanıyoruz. Türkiyeyi sonu meçhul bir maceraya ve muhtemelen diktatörlüğe itecek şartlar, sanki kasten geliştirilmektedir. (6)

Silâhlı çatışmaların devam etmesi halinde, Türkiye'yi bekleyen başka bir neticede uzun sü-

recek bir kardeş⁹ kavgasıdır. Siyasî iktidar silâh kızıllı çeteleri yola getirmedikçe, kendiliğinden gelişecek bir neticede budur. 30 milyonluk, geniş bir ülkede ve en tehlikeli bölgede Silâhlı komünist ve milliyetçi çarpışması, Türkiye'yi kat'i surette ikiye ayıracak, felâketin başlangıcıdır (7) Böylece Rusya'nın, Amerika'nın kat'i nüfuz bölgeleri halinde Türkiye'yi parsellemesi imkânı doğmuş olacak. Ve müstakill müslüman Türk varlığına, en korkunç darbe yapılmış olacak. Ve Anadolu birliğini yeniden temin ve tesis için asurlar geçmesi gerekecektir. Uzun süre devam etmesi mümkün bir silâhlı mücadelenin zaruri neticeleri Türkiye'yi kat'i olarak ikiye bölmek, yahut bir diktatörlüğe itmeye neticelenecektir Beynelmîlî Marxsitlerin, ağızlarını şapırdatarak. Türkiye Vietnamlaşacaktır, diye feryat kopardıkları bir memleket; silâhlı çarpışmalara göz yumulması, ne hazzidir ki, Türkiye'ye bir Vietnam akıbeti hazırlıyor. (8)

Bugün milliyetçi gençliğin ve milliyetçilerin bilhassa İstanbul'da uğradıkları silâhlı saldırılara cevap vermeyişleri işte bu kesin gerçekler yüzündendir. Acaba İstanbul'da Üniversiteye sokulmak için silâhla tehdit edilmelerine, güpegündüz tabanca kurşunları ile ve polisin gözü önünde kurşunlanmalarına rağmen neden, silâhlı tecavüze aynı şekilde cevap vermemişlerdir?. Milliyetçiler eğer komünistlerin silâhlı tecavüzüne mukabele etmiyorlarsa, sebebi Türkiyeyi kanlı bir kardeş kavgasına sürükleyecek çatışmaların iğrenç ortaklığına dahil olmak, istemediklerindendir. Siyasî iktidarın kendini yok edecek bir gelişme karşısında uyanabileceğine olan ümitlerindendir. Ve silâhlı teröre aynı yolla cevap vermeyişleri kendi hayatlarını feda edecek derecede vatan, millet ve milletin imanına şuurlu bağlılıklarındandır.

Ancak milletin ümidi olan milliyetçi gençle-
rin, Üniversiteye devam gibi en basit demokratik
ve tabii haklarının hunhara çiğnenmesi karşısın-
da, ne kadar sabır gösterilebilir? Herhalde siyasi
iktidar bu mes'uliyetsiz davranışında devam eder
se, sabır küpü çatlayacaktır.

Ümid etmek isteriz ki, siyasi iktidar tarihi mes'uliyetini hatırlayarak, sadece millete dayanır ve bir kardeş kavgasının tohumlarını atan Üniversitelerdeki Komünist silâhlanmasını durdurur!

Milletin sevgisini ancak bu suretle, yeniden toplayabilirsiniz.

- (1) Beynelmilel Yahudilik, Türk devletinin bütün gücünü, komünizmi himaye için istisma ra çalıştı ve kısmen muvaffak oldu. 16 Haziran İsyan provasını hazırlayanlar bugün ellerini kollarını sallayarak dolaşıyor ve serbest ce tahriklerine devam ediyorlar.
- (2) Bugün, kızıl çetecilerin, ODTÜ, ŞBF, İTÜ gibi öğretim yuvalarını çakıya ini ve silâh deposu haline getirdiği, bundan 10 ay önce haber verilmişti. Ve olur böyle şeyler edebiyatı devam ediyordu.
- (3) Silâhlı komünist tecavüzleri karşısında, halkın, milliyetçilerin ve hükümetin tutumu, gene siyasi iktidarın yaşama süresini tayin edecektir.
- (4) Silâhlı tecavüzler bugünde bitmiş değildir. Ve devam etmektedir.
- (5) Bu husus yorumu gerektirmeyecek kadar açıktır.
- (6) Basiret sahibi hiç kimse, Türkiye'nin bugünkü duruma yuvarlanışının kendiliğinden olduğunu iddia edemez.
- (7) Objektif bir tahlil, ortaya koyduğu, fakat sakınılması gerekli tehlikeyi netice.

HÜKÜMETİN VAZİFESİ ŞUDUR

Bu bakımdan bu hükümet doğru-
dan doğruya ve tek mesele olarak
anarşi yatağı ve teşvikçisi kurumları
ele almalıdır.

Hükümet Türkiye'deki anarşinin
sebebinin iyi teşhis etmelidir. Mason
basının ve şom ağızların her fırsat-
ta vaveylayı kopardığı gibi gerçek-
ten bir sağ-sol çatışması mı vardır,
yoksa doğrudan doğruya bir komü-
nist tecavüzü ile mi karşı karşıyayız?
Bir iki haftadır Deniz Gezmiş ve çe-
tesinin, üniversitelerde vuku bulan
hadiselerin radyolar tarafından ö-
nemsiz haberlermiş gibi takdimi doğ-
rudan doğruya halkı yanıltma gayre-
ti gütmektedir. Zira efkârı umumi-
ye yeni hükümetten tek bir şey bek-
liyor: O da anarşi yuvası haline ge-
len üniversite muhtariyetinin tez el-
den gözden geçirilmesidir.

Yoksa böyle bir muhtariyet anla-
yışı üniversiteleri, Kûba'yı komü-
nistleştiren Kastro'nun silâh yatak-
ları haline getirecektir. On binlerce
mermi, takım takım subay elbisele-
rinin saklandığı özerk geçinen ku-
rumlar doğrudan doğruya kanun ha-
kimiyetinden ve devlet kontrolünden
kaçmaya çalışmaktadırlar. Anarşiyi
teşvik edenler, buna kanunî bir hak-
mış gibi imtiyaz tanıyanlar mason ve
komünist öğretim üyelerinden baş-
kaları mıdır? Binlerce milliyetçi ta-
lebe derslerine alınmazlarken buna
göz çıkarmayan, komünistlerin silâh
lı tecavüzlerine uğrayıp yaralanan ve
dersinden başka bir gayesi olmayan
masum talebeye anayasanın tanıdığı
en tabi hakları yüzlerce, binlerce de-
fa çiğneyen üniversite yetkilisi de-
kan ve rektörlerin suçu da gözden u-
zak tutulmamalıdır. Özerkliği dere-
beylik olarak vasıflandıran bu çiftlik
ağalarının zihniyeti değiştirilmeli-
dir. Üniversite disiplin kurulları
mutlaka çalıştırılmalıdır. Bundan im-
tina eden, suçu cezalandırmayan üni-
versite yetkililerine müeyyideler ge-
tirilmelidir.

Eğer Nihat Erim hükümeti bu ger-
mazlar. Ordu hakkında, millet, din
ve tarih hakkında komünist telakkilerden
vazgeçmezler.

12 Marttan önce Orta Doğu Teknik
Üniversitesinde asker Mevlüt Me-



— Ayhan Çilingiroğlu. 1930 doğum-
lu. Ticaret Bakanı. Bu da Atilla Ka-
raosmanoğlu'nun DPT arkadaşları-
ndan. Komünistler bunu da pek sevi-
yor.

riç'in şahadetinden sonra aranan ce-
miyet başkanı Erhan Erdoğan'ın
basın toplantısında söyledikleri hiç
bir zaman unutulmamalıdır.

Türkiye'ye askeri bir rejim de ge-
se, ona da en geniş ve en sert biçim
de karşı koyacaklarını söyleyen bu
şahısların şu anda da fikir ve kana-
atlerinde bir değişiklik hasıl olmuş
değildir.

Teknik Üniversiteli komünistlerin
neşrettikleri Olaylar ve Yorumlar ad-
lı broşürde «Nihat Erim Kabinesini
Nasıl Değerlendiriyoruz» başlığı al-
tındaki yazıyı dikkatle okumak lâ-
zım geliyor:

«Bugüne kadar düşünce ve davra-
nışlarıyla ne olduklarını bildiğimiz
Cumhurbaşkanı ve Kuvvet Komutan-
ları Amerikan emperyalizmine daha
göze batmadan hizmet edebilecek bir
başbakan buldular.»

«Kimlerdir Nihat Erim'i başbakan
lığa getirenler? Görünüşte Cumhur-
başkanı ve Kuvvet Komutanları. Ger-
çekte ise, Türkiye'de en gerici sı-
nıflar olan toprak ağaları ve işbirlik-
çi patronlardır. Hepsinin arkasında
da CIA ve Amerikan emperyalizmi-
dir.»

Görülüyor ki komünistler kendi e-
mir ve kontrollerinin dışında olan
hiç bir şeyden memnun olmazlar.
Ta ki bütün istekleri gerçekleşince-
ye kadar, Türkiye komünist bir Sov-
yet Cumhuriyeti oluncaya kadar hiç
bir şey onları tatmin etmez. Ordu
düşmanlıkları en açık şekilde sırtır.
Fakat masonik basın organları bun-
ları duyurmazlar.

MASONLAR MUHTIRAYI HEDEFİNDEN SAPTIRACAKLAR

27 Mayıs ihtilâlinde sonra da şım-
diki gibi bulanık suda balık avlayan-
lar çıkmıştı. İhtilâlden sonra kuru-
lan hükümetlere yerleşen mason ve
komünistler ihtilâli halka ve onun
değerlerine karşı yapılmış bir hüvi-
yete bürüdüler. İstanbul Belediye re-
isliğine tayin edilen komite üyesi Şe-
fik Erensü'yü 16 Aralık 1960 günü
mason locasına sokarak derhal ken-
di tesir dairesine aldılar. İstanbul'da
örfi idare hakim olduğu için hiç bir
toplantıya izin verilmezken Vali ma-
son Refik Tulga ve Erenler Locası
mensubu Şefik Erensü'nün gayretli-
le beynelmilel Rotariyenlerin ve Li-
ons Club'çülerin toplantılarına izin
verildi.

Lions kulüp üyesi Necmi Ökten,
Zühal Locası mensubu Selim Sarper
ve Şahap Kocatopçu, Nasır Zeytinog-
lu, Danış Koper gibi masonlar 27
Mayıs'ı derhal yolundan saptırmaya
çalıştılar.

Daha açıkçası masonlar harekete
sahip çıkmaya başladılar.

Bugün de aynı hadiseyle karşı kar-
şıyayız. Ordu yanıltılmak isteniyor.
Dikkati irtica gibi mevhum tehlike-
çekleri hasır altı ederse, 12 Mart ha-
disesi çarçur edilmiş bir hatıra ol-
maktan öteye geçemeyecektir. Komü-
nistlerin bunca taşkınlıklarından
sonra halkın büyük heyecanı sindi-
rilmiş olacaktır.

Bu arada anarşinin meddahı başı,
Vietnam muhabirliğinden ve solcu
bildiri neşriyatçılığından başka bir
fonksiyonu kalmamış olan TRT'de
tez elden düzeltilmelidir. Eğer bu
kurumlar hiç bir değişikliğe tabi tu-

KOMÜNİSTLER YENİ KABİNEDE NE İSTİYOR?

Aşağıda, komünistlerin basın organları vasıtasıyla, yeni ka-
bineye empoze etmek istedikleri hususları gösteriyoruz.

- 1 — Toprak Reformu yapılmalıdır
- 2 — Köy Enstitüleri açılmalıdır.
- 3 — Milliyetçi Emniyet mensupları tasfiye edilmelidir.
- 4 — NATO'dan çıkılmalıdır.
- 5 — Çin tanınmalı, Ruslarla işbirliği artırılmalıdır.
- 6 — Milliyetçi, Profesör, Vali Kaymakam ve talebelere
baskı artmalıdır. Bütün milliyetçiler taciz edilmelidir.
- 7 — Devlet eliyle sol propaganda hızlandırılmalıdır.
- 8 — Hapse düşen komünistler serbest bırakılmalıdır.
- 9 — Devrimci (sosyalist-komünist) harekete göz yumul-
malıdır.

10 — Dinî müesseselere baskı yapılmalıdır. (İmam-Hatip
Okulları, Kur'an Kursları v.s. çeşitli bahanelerle kapatılmalıdır.)

Bunlar, komünistlerin çeşitli vesilelerle, yeni hükümete dik-
te ettirmek istedikleri şeylerdir. Mazisi şaibeli bazı adamları da
kabinesinde toplayan Nihat Erim bakalm milletin isteklerine mi,
yoksa komünistlerin isteklerine mi uyacak. Hükümetin milliliği
bununla anlaşılacaktır. Sabırla bekliyoruz.

tolmadan aynen muhafaza edilecek
olurlarsa vay milletin haline demek-
tir. Milyonlarca lirayı solcu ve komü-
nistlere yarışma vesilesiyle dağıtan,
onları zenginleştiren radyo bütün ele-
manlarıyla solcuların yatağı haline
getirilmiştir. İç haberler, dış haber-
ler, açık oturum ve röportajlar he-
men hepsi solun fikriyatını yayma
gayretiyle yanıp tutuşmaktadır.

İşte bütün meseleler ortadadır.
Millet derhal icraat bekliyor. Yeni
hükümetin iş başına geçtiği şu gün-
lerde bile İstanbul Üniversitesi sü-
resiz kapanabiliyor. Anarşi ve ko-
münist tahriklere karşı acele ve ye-
rinde müesir tedbir alınmalı.

Komünistlerin ve masonların ya-
tağı haline gelen anayasa kuruluşla-
rının da mevcut buhranımızdaki rol-
leri unutulmamalıdır. Bu müesseseler-
in millî hale gelmesi lâzımdır.

REFORMLAR BAHSİNE GELİNCE

Nihat Erim'in bakan olarak tayin
ettiği şahıslar arasında solcu bilinen
şahıslar da az değildir. Seçimsiz bir
ortanın solu hükümeti kaşla göz a-
rasında gerçekleştirilivermiştir. Baş-
bakan yardımcılıklarına da CHP mil-
letvekili Sadi Koçuşla, Devlet Plân-
lama Teşkilâtının İktisadi Plânlama
Dairesi başkanlığı yapmış olan Atilla
Karaosmanoğlu'yu almıştır. Atilla
Karaosmanoğlu ki 1960 da getirildiği
bu vazifede, Plânlama teşkilâtına
sosyalist bir şekil vermeye çalışmış-
tır. 1962 de İsmet İnönü hükümeti
ile dahi anlaşamayacak bir vaziyet
almış, sonra da istifa mecburiyetin-
de bırakılmıştır. Gene bu yeni kabi-
nede yer alan Ayhan Çilingiroğlu ve
bir de Osman Nuri Torun adlı solcu
şahısla müşterek bir faaliyet içinde
bulunurlar. Yeni kabinenin beyni sa-
yılan zevat, Çetin Altanlara, İlhan
Selçuklara ümit vermiş olacak ki, he-
men ağız değiştirmeye ve hükümeti
desteklemeye başladılar.

Ama unutulmasın ki sağlam ve ge-
çerli olan reformlar meclislerin des-
teğinden geçer. Meclislerin, muraka-
be ve tenkit yetkileri kaybolursa, o
zaman kendi kendimize bir fasit da-
irenin içine düşmekten başka bir
şey yapmış olmayız.

AMERİKAN EMPERYALİZMİNE HİZMET EDEN KUVVET KOMUTANLARI (!!)

Komünistler gayelerinden hiç bir
yerde, hiç bir şekilde vaz geçmezler.
Onlar Türkiye'yi tam komünist bir
ülke haline getirmedikçe rahat dur-
lar üzerine çekilip, komünizm ve
masonluğun kanun tanımaz zorbalı-
ğı ve değişik tesir yolları unutturul-
maya çalışılıyor.

Cumhuriyet gibi solcu gazeteler
hadiseye yeni bir renk verme gayre-
ti peşindeler.

Nihat Erim'in beyin kabinesi de
gözden uzak tutulmamalıdır.

Bütün dünyada komünist faaliyet-
lerin koalisyon kabineleri vasıtası-
le en rahat şekilde girdiği de akıl-
dan çıkarılmamalıdır.

Çin'in komünistleşmesinde, birkaç
komünist bakanın gayretinin netice
almaya yettiği kulaklarımıza küpe
olsun.

Şili'nin, Allende kabinesinde bulu-
nan komünist bakanlarında şimdi Şi-
li'yi, komünist dünyasının kucağına
itmek istedikleri gözden uzak tutul-
mamalıdır. Şili koalisyon hükümeti-
nin, komünist sızmasıyla Rusya veya
Çin'in peyki haline gelmesi işten bi-
le değildir.

Tarih ibret alınmayan yıkılışların
tekerrürüyle doludur.



— İhsan Topaloğlu. 1915 doğumlu.
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı.
CHP li. Solun sevdiği adamlardan.



— Yukarıda Ecevit'le İnönü, hararetli bir münakaşa sırasında görülüyor. Belki de Ortanın Solu'nun patent hakkı için didişiyorlar. Yok sen icat ettin, hayır ben ettim gibisinden. Her kim icat ederse etsin. Millet Ortanın Solundan da mucidlerinden de nefret ediyor.

Millet Ortanın Solunu Tasvib Etmemiştir Etmeyecektir

Son günlerde gelişen hâdiseler ve siyasî hayatımızdaki çalkantılar, bazı gerçeklerin su yüzüne çıkmasına vesile oldu. C.H.P. bünyesindeki karışıklıklar ve partinin parçalanma temayülleri «Ortanın Solu» fikriyatının varislerini de çoğalttı. Bir taraftan ihtiyar parti başkanı «Ortanın Solu benim eserimdir» derken, sabık sekreter Ecevit ve yeni Başbakanımız N. Erim Ortanın Soluna sahip çıkmaya başlamışlardır. Ortanın Solu paravanasının menşei bir tarafa bırakacak olursak, ortada şu katî gerçek vardır ki; hem İnönü, hem Ecevit ve hem de Nihat Erim ortanın soluna mensupturlar. Ve aralarındaki ihtilâf fikri değil sathîdir. Bu şartlar altında gerek CHP içindeki gelişmeler ve gerekse yeni hükümetin alacağı pozisyon milletimizi yakinen ilgilendirmekte ve me raklandırmaktadır.

YENİ KABİNE VE REFORMLAR

Mehmetçiğin kursunlanmasına kadar varan komünist tecavüzlerini durdurmak ve memlekette sükunu temin etmek maksadıyla sayın ordu kumandanlarının ilgililere sunduğu muhtıradan sonra kuvvetli bir hükümet ve kabine kurulması için yapılan çalışmalar sona ermiş ve netice belli olmuştur. Nihat Erim başkanlığında kurulan yeni kabine ve faaliyetleri umumî efkâr tarafından büyük bir sessizlik ve merakla izlenmektedir. Yeni kurulan hükümette bilhassa parlamento dışından kimselerin vazife alması yeni kabineyi bir muamma olarak göstermektedir. Ancak, gerek yeni Başbakanın demeçleri, gerekse yeni bakanların açık olmasa bile kısmen belli olan fikri yapıları, yeni kurulan hükümet hakkında bizlere bir fikir verebilmektedir. Öğrenildiğine göre yeni bakanların bir çoğu sol fikriyatı taşımaktadır. Memleketi anarşiye sürükleyen, halk ordusu kurup devletin temellerini dinamitleyen ve millette bugünkü karışık dönemece girmemize sebep olanların solcu oldukları bilindiği halde,

anarşiyi önlemek için yine sol fikriyatlı bakanların tercih edilmesi son derece manidardır. Ve düşündürücüdür. Yeni kabine üyelerinin büyük bir ekseriyetinin solcu oldağı bilinmesine göre, bakanların partiler dışından alınmasının sebebi acaba umumî efkârı meşgul etmek ve gerçekleri kamufle etmek için midir? Bu istifham, cevap verilmesi gereken bir soru olarak bütün milletin kafasını meşgul etmektedir.

Başbakan olarak seçilen Nihat Erim'in CHP den yeni istifa etmiş olması ve gururlu bir ortanın solcusu oluşu; zaten hükümetin teşkilinde partiler üstü bir politika takip edilmesine manidir. Nihat Erim CHP'ye sadece isimle bağlı bir şahsiyet değildir ki, partiden istifası CHP den kesin olarak ayrılması için yeterli bir delil sayılabilir. Nihat Erim CHP nin temel ilkelerine şuurla bağlıdır. Ve bunlardan vazgeçmesi düşünülemez.

Şimdilik yeni kabineyi bekleyen en önemli vazife; halen devam etmekte olan anarşinin yani komünist tecavüzlerinin durdurulmasıdır. Ancak yeni hükümetin bu noktada ne derece başarılı ve faydalı olacağı meçhuldür. Çünkü başbakanın açıklamasına göre, anarşinin tek sebebi anayasanın öngördüğü reformların yapılamamasıdır. Hemen belirtelim ki, bu yanlış bir teşhistir. Ve yeni huzursuzlukların, anarşinin başlangıcına delâlettir. Zira, herkes tarafından bilinmektedir ki, anarşinin ve huzursuzluğun sebebi banka soygunlarıdır. Askere kurşun sıkma hâdiseleridir. Bu hareketler ise tamamen komünistlerin eseri ve tatbikatıdır. Bu gerçek ortada iken anarşiye yeni kaynaklar aramak anarşiyi durdurmaz, bilakis hızlanmasına vesile olur.

Anarşiyi durdurmak maksadıyla tedbir olarak, üniversite reformu hazırlamak, toprak reformu yapmak çıkar yol değildir. O.D.T.Ü. de Mehmetçiğe makineli ile ateş eden talebe kılıklı canilerin düşüncesi üniver-

— Nihat Erim de Ortanın Soluna sahip çıkmış. Sayın Erim'e bir tavaf yemiz var. Siz icad etmiş olsanız bile, Ortanın Solu CHP'nin içinde kalsın. Siz şimdi bağımsız başbakanısınız. Partizan bir görüşü uygulamak, bulunduğunuz mevki ile bağdaşmaz. Aksi halde milletin ilk anda protestosuna uğrarsınız ki bu hoş gidecek bir şey değildir. Hem, kendinizi, şunun, bunun hoşuna gidecek lâflar söylemeye mecbur hissedersiniz. Davranmanız çok garip! Siz milletin karşılaştığınız. İki, üç tane ne idüğü belli sözde münevverin, lâf kalabalığı, milletin arzularını bir tarafa itirmemelidir. Unutmamalı ki, masa başında kadeh yudumlar, köylünün derdinden bahsedenler, çoğu kere insanı yandırlar.



site reformu değildir. O halde, Türkiye'deki huzursuzluğun asıl menşei iyice tespit edilmelidir.

Tedbir mahiyetinde bir takım reformların gerçekleştirilmesi CHP'nin programını ve ilkelerini tatbik mahiyetini taşır.

«CHP nin, son iktidarı sırasında bir ölçüde yapabildiği ve daha yapmak istediği, özellikle 1965 seçim bildirgesinde belirttiği reformlar, işte bu anayasa, ilke, koşul ve kurallarını gerçekleştirecek olan reformlardır.» (1)

Bu duruma göre, yeni kabinenin anarşiyi önleme faaliyeti CHP nin programına bağlı yani Ortanın Solu prensiplerine dayalı olarak gelişecektir. O halde mesele ortanın solu düşüncesinin anarşiyi yani komünizmi önleme yolundaki başarı noktasına gelmektedir. Acaba anarşi bu türlü sathî tedbirlerle önlenebilir mi?

ANARŞİNİN ÖNLENMESİ VE ORTANIN SOLU

Yukarıda da belirttiğimiz gibi anarşinin yegâne kaynağı ve sorumlusu komünist hareketlerdir. AP hükümetinin aciz kalmasının ve umumî efkâr tarafından şüpheyle karşılanmasının tek sebebi, eski bakanların ve sorumluların komünistlere fırsat veriş ve ihmalkâr davranışlarıdır. Bugün de eğer memlekette huzar ve sükun istiyorsak AP idarecilerinin düştüğü hataya düşmemek mecburiyetindeyiz. Halbuki yeni hükümetin, henüz vazifeye başlamadan, milletin gözünden kaçmayan davranışları şüphe ile karşılanmaktadır.

Yeni hükümetin tatbik etmek istediği Ortanın solu politikası anarşiyi önleyemez. Aksine komünistlere fırsat verir. Ortanın solu, CHP nin kuruluşundan beri taşıdığı fikriyatın değişik ifadesidir. «CHP ortanın solundadır. Programıyla ve tutumuyla, bu parti öteden beri ortanın solunda sayılırdı.» (2) CHP ise kuruluşundan beri milletin tasvibinden ve desteğinden mahrumdur. Çünkü Ortanın Solu materyalizme dayanır. Ve komünizm için bir basamak vazifesi ni görür. Bütün dünya memleketlerinde olduğu gibi, Türkiye'de de Ortanın Solu ile komünizm yanyana yürümüştür. Ortanın Solu şampiyonlarından Ecevit: «Gene bir kısım sağcılar... Komünistliğin ise din, aile, ahlâk tanımadığını iddia etmektedirler.» (3) diyerek komünizmi methetmek çabasıdadır.

Kısaca belirttiğimiz gibi komünizm için en uygun ortamı, Ortanın Solu denilen CHP fikriyatı hazırlamakta-

dır. Zaten bugüne kadar da böyle olmuştur. CHP devrinde kurulan köy enstitüleri komünizmin ilk tohumlarını serpmiştir. Daha dün İnönü'nün haytalar dediği komünist eşkiyalar bugün Komünist Halk Kurtuluş Ordusu kurmuşlardır. Üniversiteleri bir anarşi yuvası haline getiren komünist talebeler de yine CHP saflarında yetişmişlerdir.

Bütün bu gerçekler ortada iken Ortanın Solu düşüncesinin getireceği tedbirlerin komünizme mani olmasını düşünmek son derece gülünçtür. Hele bir devlet yetkilisi olarak bu yönde bir çalışmaya girişmek gaflet olduğu kadar tehlikeli sonuçların başlangıcıdır.

ORTANIN SOLU SADECE

KOMÜNİZME ZEMİN HAZIRLAR

Yukarıda da belirttiğimiz gibi ortanın solu sadece komünizme zemin hazırlar. Komünistlerin dünya memleketlerinde ortanın soluna savunan partilerin komünistlere hizmeti sabittir. Rusya'da Kerensky hükümeti komünistler için bir ara devlet olmuştur.

Demokratik solun iktidara geldiği en gözde ülke bir Güney Amerika memleketi olan Şili'dir. Şili devlet başkanı Allende komünist olmadığını söylemesine rağmen birlikte çalıştığı bakanları büyük ekseriyetle komünistlerdir. Ve bu komünist bakanlar sayesinde Şili, komünistleşme yolundadır. Buna ne devlet başkanı Allen de, ne de diğer ortanın solcuları mani olamamaktadırlar. Nitekim Milliyet gazetesinde, Abdi İpekçi'nin röportajında bir yetkili şu gerçekleri açıklıyor:

«— Allende iyi niyetli bir başkan. Ama dediğim gibi onun niyetleri ile komünistlerin yaptıkları bağdaşmıyor. Komünistlerin hükümetteki etkileri gittikçe artıyor. Bu böyle devam ederse yakında bir Sovyet rejimi kurulacak Şili'de...»

«...Ne kadar gariptir ki şimdi Şili'de her geye hakim olmaya başlayan komünist partisi, her yedi Şili'den birinin oyuna sahiptir.» (4)

Yeni hükümetin yapmak istediği ortanın solunun temel ilkesi olan Toprak Reformu da Allende hükümetinde mümkün olamamıştır. «Hükümetin programın da toprak reformu konusunda küçük ve orta boy çiftlikler için özel mülkiyetin korunacağı bildirilmişti. Şimdi tarım bakanı bütün toprakların kamulaştırılacağını özel mülkiyetin kaldırılacağını söylemektedir. Ve uygulama da buna göre yapılmaktadır.» (5)

Devamı 13'te

Anadolu Çanakkale Şehitleri

Sancaklar D



— Çapa Yüksek Öğretmen Okulunun toplantısında oynayan «Sancaklar Düşmeyecek» piyesinde, Yüzbaşı, sancağı millete teslim ederken görülüyor.

Geçtiğimiz hafta Milletimiz, Anadolu'nun dört bucağında, Fedakâr Evlâtları Mücadelecilerin rehberliğinde, Çanakkale Zafarını kutladı. Her karış toprağına milyonlarca şehit kanı dökülen mukaddes vatanın gerçek sahibi milletimiz, kan ve barut kokan o günleri aynı heyecanla tekrar yaşıyordu. Hain İngilize, kahpe Fransız'a ve bütün millet düşmanlarına, ölmediğini dün Çanakkale'de isbat eden milletimiz bu gün millet düşmanlarından ve ajanlarından intikam almaya hazırlanıyordu. Evlâdını Çanakkale'de kaybeden nineler, ak sakallı dedeler, o günlerin heyecanını yaşıyorlar, Yeniden Millî Mücadelenin rehberliğini yapmaya and içiyorlardı. Hain Yunan sürülerini İzmir'de, Aydın'da, Söke'de, anasından doğduğuna, Anadolu'ya çıktığına pişman eden Aydın'ın Kahraman Yiğitlerini görmek lâzımdı Çanakkale gününde. Efeler özel kıyafetleriyle konferans salonuna girerken Mehterin «Ey Gaziler Yol Göründü» marşını çalması salonu baştan başa heyecana boğmuş, asker milletin torunları dedelerine lâyık torunlar olduklarını isbat etmişlerdi.

Bu hafta, Kars'tan, Erzurum'dan, Gaziantep'ten, Edirne'ye kadar kanla yazılan sayısız zaferlerin hatırasıyla doluydu. Erzurum'un Dadaşlarıyla, Aydın'ın Efeleri, Çukurova'nın Adana'yı hain Fransız'a mezar

eden yağız delikanlılarıyla Çorum'u, n mert yiğitleri aynı şeyleri haykırıyorlardı. «Söz verdik Millete, Yemin ettik Allaha, kanımın son damlasına kadar devam ettireceğiz millî mücadeleyi» demişlerdi.

Millet durur muydu. Evlâtlarını yalnız bırakır mıydı hiç. Mücadelecilere verdikleri sözü yerine getiriyorlardı. Şerefli millet köy, kent demiyor, evlâtlarının davetine koşuyordu. Beli bükülmüş nineler, ak sakallı dedeler, at merkep sırtında şehirlere koşuyorlardı.

14 Mart Salı günü Burdur'un bayramıydı. Çanakkale şehitlerinin mirasına bağlı olan millet evlâtları, Burdur'dan söyle haykırıyorlardı. «Ey Çanakkale şehitleriyle beraber ruhları Allah'a ulaşan aziz şehitlerimiz; Yemin ediyoruz ideallerinizi kanımızın son damlasına kadar koruyacağız» Bu sözleri Mücadele Birliği Afyon Sancağı sekreteri Ali Yıldırım söylüyordu. Millet asırlar dır biriken kını ve intikamı ile bu sözlere «İntikam, İntikam» sesleriyle cevap veriyordu. İntikamı alınmayan Çanakkale'den Aziziye'ye kadar; bu din bu vatan için şehit düşen dedelerimizin intikamını almak için Millî Mücadelenin yeniden başladığını duyan millet, kanının son damlasına kadar Mücadelecilerle beraber olduğunu haykırıyordu. Burdur'da alınan millî karar şuydu. «Çanakkale şehitlerinin mirası olan bu vatan korunacaktır.»

Neydi o Çanakkale, Medeniyet adına hayvanları dahi tiksindirecek vahşice cinayetlerin işlendiği harp? Asırlara hükmeden, insanlığa insanlık nedir onu öğreten, tarihin şerefi Müslüman Türk Milletinin tarihe gömülmek istendiği gün? Kimi Hindu, kimi yamyam, Karadağ haydudu, Sırp eşiği, Bulgar yılanının beraberce Mehmetçiğe saldırdığı gün? Sefil haçlı sürülerinin Mehmetçiğin kaniyla boğulduğu muhteşem yer. Çanakkale.

15 Mart 1915 bize sadece kan, vahşet, bomba şimşekleri altında Allah Allah sedâlarıyla ölüme gülerek koşan Ahmet Çavuşları, İdris çavuşları, Nene Hatunları Ali Rıza çavuşları hatırlatır. Vücudu parçalanmış fakat nişan aldığı top patlamadan gözlerini kapamayan şehitleri hatırlatır. Göğüsleri kesilen gelinleri namusları kirleten

len bacıları, beşikte süngülenen yavruları, sakalları katranlara bulanmış dedeleri, göğsü baltayla kırılmış nineleri hatırlatır. Onların son vasiyetleri şehadet parmağını kânına bulayarak yazdığı «Bize yapılan mezalimi unutmayınız. Mutlaka intikamımızı alınız» olmuştur.

Vasiyete bağlılığını isbat edenlerden Çukurova'nın yağız delikanlıları da vardı geçen hafta. Adana Milliyetçi Kültür Birliğinin tertiplediği gecenin haberi kulaktan kulağa dağılıyordu. Millet sabırsızlıkla, 18 Mart'ı bekliyordu. Adanahlar Bedirden Çanakkale'ye' Çanakkale'den günümüze kadar şehid olmuş dedelerimizin Ruhuna «Yeni Camide» Mevlüt okuttular. 18 Mart'ta Adana meydanlarında insan seli vardı. Sa-



— Erzurum M.K. Birliği'nin toplantısı görülüyor.

bahın erken saatlerinden itibaren, araba araba insan geliyordu. Osmaniye, Kozan, Kadirli, Ceyhan, Pozantı, Mersin, Tarsus ve bütün köylerden kamyon kamyon ge-



— Çorum M. K. Birliği'nin muhteşem toplantısından bir an.



— Aydın Milliyetçi Kültür Birliği ve Milliyetçi Öğretmenler Birliği'nin tertiplediği muhteşem gecenin bir görünüşü.

erinin Mirasına Sahip Çıkıyor — Düşmeyecek

lenler vardı. Salonun kapısı iki saat önceden dolmuştu. Adanahıları salonlar almıyordu. Ayakta duracak yer yoktu. Toplantıya bir saat vardı. Millet Mehterini verdiği heyecanla Çanakkale'yi düşünüyordu.

Davudî bir ses salondaki kalabalığı heyecandan ayağa kaldırdı. «Bütün kinimiz ve intikamımızla ve yıkılmayan imanımızla haykırıyoruz. Ne yurdu teslim edenleri, ne içimizdeki hainleri, ne de asırlardan beri yapılan zulümleri unutmayacağız.» Millet'in heyecanına tercüman olmak mümkün değildi. «Hey Geliyoruz intikam alacağız» sesleri dalga dalga yayılıyordu. Milliyetçi Kültür Birliği başkanı Mustafa Ünlü ise Adanahıların hislerini şöylece dile getiriyordu:



«Ey Şehid oğlu! Mübarek dedelerin sana cennet gibi bir vatan, yıkılmayan bir iman, sarsılmayan bir ahlâk, bırakmak için hayatlarının baharında canlarını feda etmekten çekinmediler. Yeniden Çanakkale'de siperler kazmak pahasına Çanakkale'nin mirası olan bu vatan korunacak, Millî devlet yük

selecek, düşmanlar kahrolacaktır.

Ey Nur yüzlü dedeler, nıneler kabirlerinizde müsterih olunuz,

Din, devlet, vatan ve millet düşmanları asırlık ihanetleri ile kahrolacak, asırlardır biriken intikam mutlaka alınacaktır» konuşma bitiyor, salonun perdeleri açılıyordu.

ÇANAKKALE'DE ETTEN VE KEMİKTEN DİKİLEN ABİDE

Sahnede elinde Sancak, dilinde Allah'ın ismi bir teğmen duruyordu. Sabah ezanı kalpleri ürpertiyor, uzaktan her bir güllesi bir bacıyı dul, bir anayı mahzun bırakan top sesleri duyuluyordu. Salon nefesi kesilircesine elden ele dolaşan uğrunda şehit olunan fakat burçlara mutlaka dikilen sancağı seyrediyor. Mehmetçiğin fedakâr mücadelesini gözyaşlarıyla alkışlıyordu. Salon hıçkırıqlarla dolmuştu.

Öldü sanılan millet diriliyordu. Millet'in mücadelesi Çorum'da sancaklaşıyordu. Çanakkale şehitlerinin ruhları orada da şâdediliyordu. Çeşitli yollarla mazisinden uzaklaştırılan ve tarihi unutturulan milletimiz uyanıyordu. Ölümü değil şerefle yaşamayı seçmişti. Salonu dolduran 2000'i aşkın dinleyici tıpkı Adana'da, Aydın'da, Burdur'da olduğu gibi intikam almaya and içiyor Çanakkale Şehitlerinin mirasını hainlere, ajanlara boğdurmamaya yemin ediyordu.

Ankara'da, İzmit'te, Gazi Eskişehir'de, Sarıyer'de, Moskofa mezar olan Erzurum'da Şehitlerin torunları onlara lâyük olduklarını isbat edecekler, milletin yüzünü güldüreceklerdi.

Hülâsa Anadolu'nun tarihi günlerini yaşadığı haftaydı geçen hafta. Erzurum'dan dadaşların, Çukurova'dan, Aydın'dan Burdur'dan millet evlâtlarının,, hisleri bir sel oluyordu. Millet düşmanlarının içimizdeki ajanları, millet kan dökerken, can verirken, Moskova'da Millî Mücadele destanları düzen sahtekârların torunları korkuyorlardı. Millet'in uyanışından korkuyorlardı.



— Adana Milliyetçi Kültür Birliği'nin tertiplediği «Çanakkale Şehitlerini Anma Toplantısı»nda, şehid olma pahasına sancağı diken bir Mehmet görünüyor.

Konya'dan başlayan ve dalga dalga yurdun dört bucağına yayılan millî mücadelenin marşları kulaklarda çınlıyordu.

Sancakları çekeceğiz,
Bayrakları dikeceğiz,
Hak yolunda kurtuluşu,
Ölüm olsa seçeceğiz.



— Sarıyer Milliyetçi Kültür Birliği'nin toplantısında «Sancaklar Düşmeyecek» piyesinden bir görünüş. Millet'in gözyaşlarını tutamadığı sahnelerden birisi.



— Ankara'nın Çanakkale Şehitlerini Anma Toplantısından bir an.



— Bu da Adana toplantısına koşup gelen binlerce kişiden bir görünüş.

Millî Kültür Lügatçesi

İSTİTAAT

Fiillerin Yapılma Sında Kula Verilen Güç

Kula verilen güç, ferdin fiili ile başlar, fiilin bitmesi ile sona erer. Kula verilen bu güç; fiili yapan kudretin kendisidir.

Ferdin herhangi bir işi yapması, ancak Allahın, o işin yapılmasını temin edecek gücü o ferde vermesiyle mümkün olur. Ferd, irâdî ve gayr-i irâdî bütün fiilleri yapmak için, bu kudrete muhtaçtır. Muayyen bir hareketi yaptıran kudret, her şeye kâdir olan Allah'ın, o fiilin yapılmasına mahsus olarak ferde verdiği kudretidir.

Mu'tezile kulun fiillerine kâdir olduğu inancındadır. Zamanımız felsefecilerinden bir çoğu da aynı kanaattedir. Mu'tezilenin başka bir kolu olan Dialektik - Materyalizm; maddenin ve vücûdun, kudretin esası olduğunu ileri sürer. Halbuki madde ve insan âcizdir. Her fiilinde Allah'ın kendisine kudret vermesine muhtaçtır. Allah ise Kâdir-i Mutlakdır.

Ferdin bir şeye gücünün yetmesi; sebeplerin, âletlerin ve âzaların sâlim olmasıyla mümkündür.

«Sebepler», ferdin dışındaki şartlardır. Mesela; namaz için vakit, zekât için nisab miktarı mal, bir fiilin yapılması için gereken gücün verilmesinde sebeplerdir.

«Âletler ve âzaların sâlim olması» ise; ferdin şahsında olan şartlardır. El, ayak veya zihnin normal çalışması gibi.

Allah, kul'un gücünün yetmiyeceği şeyi, kula teklif etmez.

Cenab-ı Hak buyurur:

«Allah hiç bir kimseye gücünün yeteceğinden başkasına yüklemez.» (1).

İnsanın darbelenmesinin hemen akabinde döğülünde meydana gelen acı ve elem, insanın vurmasının hemen akabinde camın kırılması ve buna benzer şeylerin (meselâ, katlin ardından ölümün gelmesi) hepsi Allahü Teâlânın yaratıklarıdır. Bu neticeleri meydana getirmekte, kulun bir yaratma kudreti yoktur.

Meseleyi biraz daha derinleştirebilmek için, mezheplerin bu husustaki görüşlerini tetkik edelim.

Ehl-i Sünnet itikâdına göre, kulların fiillerini Allah yaratır. Mu'tezile mezhebine göre ise, kul fiillerini kendisi yaratır.

Fiillerin meydana gelmesinde, kulun da kudreti vardır Ehl-i Sünnet inancına

göre, fiili meydana getirmede, kulun kudreti müstakil değildir. Mu'tezileye göre ise, müstakildir. Her iki mezhebe göre de, fiili meydana getiren kulun kudretini Allah yaratmıştır.

Bu meselede, -üzerinde çok münakaşa edilmiş olan husus şudur: «Fiili meydana getiren ve Allah'ın yaratmış olduğu kulun kudret-i fiil ile beraber midir? fiilden sonra mıdır? Yoksa fiilden evvel midir?».

EHL-İ SÜNNETİN GÖRÜŞÜ:

Kudret, kuvvet, güç ve takat manalarına gelen «istitaat» bir sıfattır ki; Allah (C.C) bu sıfatı, insan bir işi yapmayı kastettiği anda bu işi yapmak için gereken âletler ve sebepler de sâlim ve tam olunca yaratır. İnsan, «hayır» fiilini yapmayı kastedince, Allah da hayır kudretini yaratır, «Şer» fiilini kastedince de, Allah şer kudretini yaratır.

İşte bu kudret, fiil ile beraberdir. Allah (C.C) tarafından, kul için, fiil ile beraber olarak yaratılır. Fiilden evvel olamaz. Zira, fiilden evvel olsa idi; bir şey yapmak istediğinde, kulun Allaha ihtiyacı olmaması gerekirdi. Bu halde ise, Mu'tezilenin dediği gibi, kul fiilinin hâlık olurdu. Bu kudret, fiilden sonra da olamaz. Zira kudret olmadan fiilin hâsıl olması gerekir. Bu ise, muhaldir. Cebriye mezhebi bu görüşü savunur.

Netice olarak; istitaat, kul için bir sıfattır ve bu kudret; kul iradeyi cüz'iyasını sarfettiği anda hâsıl olur. Bu ise dört kademede meydana gelir:

1. Irâde-i külliye ki; bu irâdenin kendisinde takdir edilmiş şeylerin her birisine taalluk etme selâhiyeti vardır.

2. Bundan sonra, fiilin mevcûdiyeti için şart olan bütün sebeplerin selâmeti gerekir.

3. Daha sonra kul, irâde-i kulliyasını belirli bir fiile sarfeder ki; bu sarf, irade-i cüz'iyedir.

4. Bundan sonra da, kulun irade-i cüz'iyasını fiile sarfı ânında Allah (C.C), fiil ile beraber, kulda kudret yaratır. Bu son sarf, Allahın kulda kudreti yaratmasına sebeptir.

Kudretin aslını isbat Cebriyye'yi, kudretin fiil ile beraber olduğunu isbat ise Mu'tezile'yi yıkar.

MU'TEZİLENİN GÖRÜŞÜ:

Bunlara göre; kula kudret fiilden evvel verilir. İnsan, bir işe teşebbüs etmeden evvel de, o işi yapacak kudret kendisinde mevcuttur. Kul, bütün işlerini kendisinde mevcut olan bu kudret ile yapar ve yaratır. Kulun, iş ânında, Allah'ın kudretine ihtiyacı yoktur. Allah'ın da, o işde dahilî yoktur.

Bunların en kuvvetli delili şudur: Teklif, yani emir ve yasaklar fiillerden evvel hâsıl olur. Meselâ; Kâfir, iman etmekle mükelleftir. Namazı terkeden bir kimse de, vakit girdikten sonra, namaz kılmakla mükelleftir. Eğer kudret, fiilden evvel olmasa idi. âcize kudret ve takati olmayan şey teklif edilmiş olurdu ki; bu ise, bâtıldır. Bu hale göre; namaz fiilinden evvel, namaz kılma kudreti olmazsa «namaz kıl» teklifi doğru olmaz.

Ehl-i Sünnetin, bu görüşe cevabı şudur: İstitaat iki manada kullanılır;

1. Yukarıda beyân edildiği gibi, fiil ile beraber olan kudret manasında. Bu istitaat, fiilden ne önce, ne de sonradır. Fiil ile beraberdir ve fiilin müessiridir. İhtiyari fiiller, bu istitaat ile meydana gelirler.

2. İstitaat; hisler ve âzalar gibi sebeplerin, âletlerin ve insan uzuvlarının selâmeti manasında da kullanılır. Emir ve nehiylerle Allah'ın teklifi bu manaya gelen istitaat üzerinedir. Bu halde âcizlik de gerekmez. Şu âyeti kerime de buna işaret etmektedir:

«Ona bir yol bulabilenlerin (gücü yetenlerin) Beyti hacc (ve ziyaret) etmesi, Allahın insanlar üzerinde bir hakkıdır...» (2).

Netice şudur ki; âlet ve sebeplerin sâlim olması manasına gelen ve önceden kulda mevcut olan istitaat, teklifin yani emir ve nehiylerin verilmesinin sıhhati içindir. Fiil ile beraber olan istitaat ise, kulun sevâba veya azâba müstehak olmasına sebebidir.

(1) El-Bakare Suresi: 286.

(2) Alü İmran Suresi, âyet: 97.

Millet Düşmanlarının Karargâhında Fırtına Estirecek Tefrika:

Gizli Belgeleriyle Masonluk Bekleyiniz

KOMÜNİST İHTİLAL TEKNİĞİ

(35)

KOMÜNİSTLERİN ORDU MEKANİZMASINI TAHRİP PRENSİBİ

Çarlık ordusunun Alman ve Türk cep-helerinde duraklamağa mecbur oluşu ve yer yer uğradığı mağlubiyetler, ve mağlu-biyetlerin meydana getirdiği hoşnutsuzluk, komünist propaganda ve tahriki için, son derece müsait bir ortam meydana getiri-yordu. Bir yandan çarlığın ekonomik ve po-litik gücü büyük bir krize sürüklenirken, ordu içinde tahrikler çoğalıyordu. Çarlığın başta müslüman Türkler olmak üzere, bü-tün milletleri ruslaştırma politikası, Rus hapishanesindeki milletleri ayaklanmağa hazırlarken, Rusyanın ekonomik gücünü elinde tutan Rus aristokrasisi derin ahlak krizine yuvarlanıyor ve yahudiliğin Rus eko-nomisini ele geçirmesine mani olacak gü-cünü yitiriyordu. 1905 bozgunundan son-ra, Türkiyeyi ele geçirmek ve İstanbulda Moskof bayrağını dalgalandırmak için gir-diği harptede mağlubiyetle yüz yüze bulu-

nuyordu. Türk orduları insan yüreğini par-çalayan mahsumiyetler içinde kıvrınması-na rağmen, direniyor. Boğazları koruyor. Buna mukabili Rur, cibilliyeti icabı, kolay zafer hayallerinin yıkıldığını görünce hiya-nete kayıyordu.

Daha önce incelediğimiz, harbi, sınıf kavgasına çevirmek, savaşı iç harb haline getirmek taktiği semere veriyordu. Bir mü-det sonra aldattıkları işçi ve köylülerden en müsamahasız ve kör bir disiplin isteyecek olan Kızıl ordunun kurmayları Çar or-dusunu yıkmakla meşguldürler. Komünist-lerin bu taktiği kolay anlaşılır bir şeydir. İktidara geçmek isteyen komünist partisi daima kuvvet kullanır. Komünizm pratikle daima kuvvet kullanır. Komünizm pratikte ve kuvvet kullanarak iktidarda kalmak sa-natıdır. Kuvvet kullanmanın sanatı ise, bü-tün vasıtaları kullanarak düşman iktidarını çözüp, zayıflatmak ve dağıtmak, çözülme ve dağılma maksimum noktaya ulaşınca, ko-münist partisi yönetimindeki silâhlı birlik-

lerle iktidara geçmek. İktidara geçişten son-ra ise eldeki kuvveti en kati şekilde sağ-lamlaştırmak ve muhtemel baş kaldırmayı en kanlı şekilde imha etmek kuvvet kul-lanmanın safhaları başlangıçtan, kati haki-miyete ve kızıl diktatörlüğe kadar bundan ibarettir. İhtilalci mücadele ister ayaklan-ma şeklinde, ister halk savaşı biçiminde, isterse Küba tipinde görüldüğü gibi geril-la savaşı şeklinde olsun, pratik hedefleri bunlardır.

Bu bakımdan ordu içindeki senpatizan sayısı ne olursa olsun, müessese olarak mevcut devletin gücü halindeki ordu ve po-lisin, mücadelesinin her hangi bir safhasın-da komünist ihtilaline karşı çıkmak ihtima-li daima mevcut olacağından kesin olarak imhası elzemdir.

Bu derece derece mevcut siyasi meka-nizmanın ordu içinde kredisini yitirmesi. Genel Kurmayın ordu üzerindeki nüfusu-nun kaybıyla orantılı olarak, silâhlı kuv-vetlerin yani bir siyasi merkeze bağlanma-sından ibarettir. Bu hadise ise orduda ko-münist partisine bağlı yeni askeri şeflikle-rin, ortaya çıkarılması hedefidir. Ordunun bir bütün olarak komünistler safına geçme-si mümkün olamıyacağından, Genel Kurma-yın ve subayın saf dışı edildiği, ve asker çoğunluğunun doğrudan doğruya bağlan-dığı komiteler kurulmuştur.

İlk defa 1905 de görülmeye başlayan asker komiteleri (Sovyetler), Çarlığın gale-besinden sonra, gizli olarak çalıştı. 1917'de Çarlığın devrilmesinden sonra yaygınlaştı. Mağlubiyetlerin artmasından sonra hızla ço-ğaldı.

Çarın kurduğu Rus Meclisine (Duma-ya) bir müddet sonra rakip hale geldi. İş-te komünistlerin «bütün iktidar Sovyetle-re» sloganı bu devrede ortaya atıldı. Çar-lığın devrilmesi ile, hayalci bir komünist olan Kerensky zamanında iktidarın kaynağı haline geldi. Kerensky'nin iktidarı zama-nında şiddetlenen bolşevik propaganda asker kuşaklarına, iktisadi kriz içindeki iş-çilere, köylülere ve ezilen milletleri alda-tarak ve cazip bir program halini almıştı. Bu cazip propaganda asker kuşaklarına hi-tap ediyordu. «Emperyalist harp dursun «Askeri savaşa süren Çarın kuklası Keren-sky'nın subayları yönetimi bıraksın» son-ra kızıl orduda idam cezası ile tecziye edi-len tahrik böyleydi. Ve neticelerini vermek te gecikmedi. Şimdi Rus ihtilalinde tahrik ve tahrikin ordu bünyesini nasıl parçaladı-ğını görelim.

ORDUYA GİREN TAHRİK

Rus ihtilalini günü gününe takip et-miş Claude Anet anlatıyor:

Ere denildi ki:

«Serbestsin, başına buyruksun. Bir yol daşsın. Subayınla eşitsin. Sana ceza verme hakkı yok artık onda. Disiplini, senin di-siplini, senin uygulanmasını dilediğin di-siplini yürütecek olan erler konseyi üyele-rini sen kendin seçeceksin. Başka erlerle birleşebilir, gruplar, örgütler kurabilirsin. Kendi sosyal düşüncelerini eğer bu çeşit düşünceler varsa savunabilirsin. Devrim bun-ların hepsini bağışlıyor sana. Üstelik, top-rakları da bölüyor, sen de payını alacaksın. Yâni mal sahibinin toprağını!»

Rus eri bu güzel sözleri dinledi. İçle-rinden en aydınları uzun uzun düşündük-ten sonra şu yalın mantığına varabildi:

Devamı Var



— Jandarma ve polise stenlerle kurşun yağdıran, Moskova ve Pekin uşaklarının adı kurşunları-yla yaralanan ve şehid olan Mehmetlerin kanı henüz kurumamıştır. Fakat komünistler yeni teca-vüzlere başlamışlardır. Yukarıda ODTÜ'deki çete reisi ve Mevlüt Meriç'in şehadetinin baş me-sulü esrarkeş Deniz, yakalandıktan sonra iki jan-darma subayı arasında götürülürken.

YAHUDİ UŞAKLARININ MİLLETİ

İTHAM VESİLESİ: 31 MART

Kuduz köpeklerin, softalar ve istibdat artıkları tarafından işgal edilmiş bir halkın ayaklanması veya cehalet ve zulmete dalmış insanların ilme ve aydınlığa bir baş kaldırması olarak tasvir ettikleri 31 Mart nedir? İhtiyar bunakların, pilli dedelerin «Hergün yeni 31 Mart'lar yaşıyoruz» diye millete küfredmelerine vesile olan 31 Mart neyin ifadesidir? Buzağılayacak inekler gibi «irtica... gericilik» diye böğüren bir takım som ağızlıların naralar atmasına sebep olan 31 Mart'ı hazırlayanlar kimlerdir? Müslüman Türk Milletini Balkanlardan ayıran ve bütün bir Anadolu'nun düşman çizmeleri altında çiğnenmesinin başlangıcı olan 31 Mart'ı hangi beynelmilel kuvvetler tezgâhladı? Bu sorular gerçek olarak cevaplandırılmadan 31 Mart'ın içyüzünü öğrenmek mümkün değildir.

ABDÜLHAMİT YAHUDİ DÜŞMANIYDI

31 Mart hareketi doğrudan doğruya Abdülhamid'i hedef olarak yapılmıştır. II. Abdülhamid çok dindardı. İslâma bağlıydı. Milletinin ve kendisinin hayatını İslâma göre tanzim etmişti. Haksızlığı sevmeyen, lüksten hoşlanmaz, vezirlerinin ve ziyaretçilerinin ayakta durmasına müsaade etmezdi. Lüzumsuz yere israf etmeyen, saray hayatına son veren bir padişahı. Hayatında bir kişinin idam fermanını imzalamış ve ondan sonra da kalemini kırmış, hattâ kendine suikast hazırlayanları bile affetmişti.

Beynelmîlel yahudiliği ve ihanetlerini en iyi tanıyandır. Gittikleri yerde fesad çıkaran, milletleri iliklerine kadar sömürüp perişan eden, insanlığın baş belası yahudilerin kötü niyetlerini zamanında öğrenmiş, en müessir tedbirleri almıştır. 33 sene yahudilikle kıyasıya mücadele etmiş, mason localarıyla zehir saçan ajanların istihlalarını kursaklarına tıkamıştır. Böylece ince zekası üstün idare kabiliyetiyle imparatorluğun yıkımını 33 sene ertelemiştir. Onun içindir ki, Abdülhamid yahudi ve mason basının nazarında kızıl sultandır. Onun içindir ki Abdülhamid kiralık kalemlerin, satılık köpeklerin indinde istibdadıdır. Nasıl bugün komünistlere karşı çıkan her vatansever, faşist, gericiyse, o gün de yahudilere ve yahudi uşaklarına karşı çıkan herkes istibdatçı, cahil ve yobazdı. Zehiri altın tasla sunarlarını Beynelmîlel yahudilik, bugün komünist yavruları kendilerini nasıl ilericilik, bağımsızlık gibi maskelerle gizliyorsa, o gün de ihanetini müsâvaat uhuvvet, adalet gibi sloganlarla gizliyor ve bir takım safdilleri kandırmaya muvaffak oluyordu. Bunları ileride İttihat ve Terakkide toplayacak ve dünyadaki ihanetlerin en büyüğünü yaptıracaktır.

Filistinden 2000 yıl önce kovulan yahudiler zamanandan, bu zamana kadar devamlı Filistin'e ele geçirebilmek için çalışmışlardır. Bunu çok iyi bilen Abdülhamid 1882 yılında çıkarttığı bir emirle yahudilerin Filistin'e göç etmelerini yasakladı. Bu fermanlardan 21 zilkade 1308 tarihli birinde:

«Müzekkerenin iadesiyle her yerde tard olanların memâlikte şahane kabul ile Kudüs'de ileride bir Musevî (yahudi) hükümeti teşekkülünü intâç edecek muamelenin icrası gayri caiz... Zira medenî (!) Avrupahların istemedikleri ve memleketlerinden tard ettiklerini biz niçin kabul edelim, diyor ve ikinci fermanında ise bunun sebebini şöyle izah ediyordu:

«Binaenaleyh musevîyânı (yahudi) merkûme her nerede iskân olunursa olunsun yine tedricen arzu Filistine tehacüm ve azimet ederek orada bilâhare Avrupahların teşvik ve himayesiyle bir hükümeti musevîye (Yahudi hükümeti) teşkil etmeğe teşebbüs etmeleri melhuz, bunların ziraat ve felâhatle iştiğâl etmeyüp, matrud oldukları memleketlerde yaptıkları gibi ahaliyi ızraza çan-

şacakları meczum olmakla, mademki bunlar Amerikaya hicret ediyorlardı, yine oraya hicret etmeleri münasip olur...»

Farmasonluğun Yırtılan Maskesi Shf: 97. Abdülhamid yahudileri iyi tanıdı. Nerede olurlarsa olsunlar Filistin'i elde etmek için çalışmalarını biliyor, ileride Osmanlı İmparatorluğunun başına bela kesileceklerini anlıyordu. Bugün Filistin'de bir İsrail devletinin oluşu Abdülhamid'in ne kadar uzak görüşlü olduğunun ispatıdır. 33 sene elindeki imkanlarını seferber etmek suretiyle buna engel olmuş, fakat bütün millet düşmanlarının ortak gayreti sonunda tahttan indirilmiş ve böylece Beynelmîlel yahudiliğin karşısındaki en büyük engel ortadan kalkmış, Filistin'de ittihatçıların gayretiyle bir yahudi devleti kurulabilmiştir. Bunu Alexandre Beime adlı kızgın sionist «Teodor Herzl ve siyasî sionizm» isimli eserinde şöyle belirtmektedir: «Sionizmin istediği toprakların, asıl sahibi Osmanlı devleti idi. O devrin rezil (!) padişahı ikinci Abdülhamid yahudilerin Filistine hicret etmelerini 1882 senesinde menetmişti. Buna rağmen yahudiler sahte hüviyet kullanarak Mescidi Aksanın etrafında toplanı-



— Selânik yahudilerine, Bulgar yılanına ve Sırp itine, Fatih Camii'ni kurgunlattıran adam: Mahmut Şevket Paşa.

yorlardı. Kanun önünde gayri yahudi gözükten bu vatansever (!) topluluk daha sonraları birinci cihan harbinde Osmanlı Ordusunun sevkulceysine dair bütün sırları elde ederek bu ordunun belkemiğini kırmıştır. Bundan daha açık bir ihanet örneği bulunabilir mi? İki asırdan beri uğradığımız mağlubiyetleri, devletimizin çöküşünü, bugünkü iktisadî, kültürel ve siyasî veçheli buhranımızın sebeplerini bu gizli ihanetlerde aramayanlar daima yanılacaklar ve gaffet içinde yüzeceklerdir. Tarih yahudilerin ihanetleri ve milletlere hazırladıkları ölüm çukurlarıyla doludur. Bunlardan ibret almayan siyasilerin, devlet adamlarının ve milletlerin sonu budur.

YAHUDİLERİN İHANETİ BİTMİYOR

Osmanlı İmparatorluğunun bünyesine bir ur gibi yapışmışlar, zaman zaman devletin önemli mevkilerine kadar yükselmişler saraya tercüman doktor, kâtip ve maliyecî sıfatlarıyla sızmaya muvaffak olmuşlardır. Beynelmîlel yahudiliğin Filistin'de idealini sistemleştiren ve onu en aktif bir şekilde icraya çalışan Teodor Herzl isimli Avusturyalı yahudi olmuştur. Teodor Herzl Mısır bahamı Moşe Levi ile birlikte Abdülhamid Hanun

huzuruna çıkarak Filistin için 200.000 altın teklif etmişlerdi. Şimdilik parayla Abdülhamid'i satın alabileceklerini düşünüyorlar ve Filistin'e ele geçirebilmek için bu yolu deniyorlardı. Vatanına ve milletine sarsılmaz bir imanla bağlı olan Abdülhamid Hanun yapılan bu sefil teklif çok canını sıkıyordu. Bunu büyük Hakan şöyle anlatır:

—...Ben Osmanlı tahtında iken, sionistlik davası için birgün huzuruma beynelmîlel yahudi teşkilatının kurucusu Teodor Herzl ile hahambaşı gelmişlerdi. Bunları Yıldız sarayında kabul etmiş ve maksatlarını dinlemiştim. Her ikisi yahudiler için bir yurt dileğinde idiler. Bunun için de Kudüs'ü gösteriyorlardı. Hatta utanmadan o Teodor Herzl: «Zatı Haşmetpenahilerine arz ederim ki, Kudüs için her kaç milyon altın tensip buyursanız, derhal takdime amadeyiz» demez mi. Kan beynime sıçramıştı. Düşün ki yüzbaşı makamı saltanatımıza bu iki yahudi, rüşvet teklifi cesaretinde bulunmuşlardı. «Terk edin burayı, vatan para ile satılmaz, diye bağırıyordum. İşte bundan sonra Yahudiler bana düşman oldular.

(İki Devrin Perde arkası Hüsamettin Ertürk Shf: 44-45.)

Büyük Türk Hakanı parayla satılık yerin olmadığını ilan ediyor. Yahudinin pis ve çirkef yüzü bir kere daha açığa çıkıyordu. Parayla Filistin'i satın almak mümkün olmadığına göre ne yapılmalıydı? Filistin nasıl ele geçirilmeliydi? Bunun tek çıkar yolu vardı: Osmanlı İmparatorluğunu parçalamak ve Abdülhamidi tahttan indirmek...

1897 de İsviçre'nin Bazel şehrinde 204 yahudinin iştirakiyle Teodor Herzl'in başkanlığında bir kongre toplandı. Müstakbel Filistin devletinin temellerinin atıldığı bu kongrede Filistin'de bir yahudi yurdunun kurulması ve mutlaka Osmanlı İmparatorluğunun parçalanması gerektiği fikrine varıldı.

Osmanlı İmparatorluğu nasıl parçalanacaktı? Abdülhamid Han nasıl devrilecekti? Şimdilik bunun için en ideal topluluk yön Türklerdi. Hepsi bila istisna mason ve yahudi uşağı olan yön Türkler ve adem-i merkezîyetçiler Yahudi, Ermeni ve Arnavut komitacılarıyla Paris'te biraraya geldiler. 4-8 Şubat 1902 de Paris'te «Osmanlı Firarileri» adıyla toplanan kongre başkanlığına İngiliz ajanlığı kesinleşmiş Prens Sabahattin getirildi. 47 delegenin iştirak ettiği «Ahrar-ı Osmaniye» (Osmanlı firarileri) kongresinde Prens Sabahattin: «Bütün Osmanlı İmparatorluğunda milliyetlere göre mahallî muhtariyetler kurulacak» fikrini savunuyordu. Kongrenin ikinci başkanlığına Ermeni Sisyan ile Rus Sazax yer almıştı. Osmanlı İmparatorluğunu yıkmak en güzel yolu çeşitli milletlerden meydana gelmiş İmparatorluğu ırkçılıkla parçalamaktır. Milliyetlere göre mahallî muhtariyetler kurulacağına göre Filistin'de de bir yahudi devleti kurulabilecekti. Bu projeyi beynelmîlel Yahudilik hazırlamış, bunun şak şaklığını da yön Türkler yapmıştır.

ERMENİ-YAHUDİ İŞBİRLİĞİ

Aynı ihanet duygularını Ermeniler de taşıyorlardı. Osmanlı İmparatorluğunda hariciyeciliğe kadar yükselmiş, İstanbul'un en zenginleri haline gelmişlerdi. İlk defa Ruslar tarafından kıskırtıldılar. Ruslar Berlin Muahedesi'nin 61. maddesine dayanarak Erzurum, Diyarbakır, Sivas, Harput, Van ve Bitlis gibi nüfusunun %80 den fazlası müslüman olan şehirlerimizde Ermeniler lehine baskı yapmaya başladılar. Rusya Ermenilerle vasıtasıyla İskenderun körfezinden Akdeniz'e ve Basra körfezine inmek istiyordu.

Devamı 13'te

Türk-Rus Münasebetleri

Baştarafı 15'te

Kültür antlaşmasıyla neticelenen bu görüşmelerle, Dünyanın her tarafındaki komünist eserlerin Türkiye'de serbest olması temin edildi. Bu antlaşma; bugün meşhurluğun kurşunlanmasına, bankaların soyulmasına ve önüne geçilemeyen komünist tecavüzlerine sebep olan bir ihanet belgesidir. Ve sormak lazım, harç-yecilere: Bizim Rusya'da ne gibi kültür faaliyetimiz olmuştur, o günden bu güne kadar?!

1964 yılından zamanımıza kadar bazı ticarî ve kültürel antlaşmalar Rusya'yı Türk hükümetine yaklaştırmıştır. Bu hal, mesul mercilerin belki de en büyük ihanetleri olarak tarihe geçecektir. Her hangi bir devlet idarecisi Rusya'ya yaranmak için Moskof yardımına el açar ve dilenirse ihanete yuvarlanan uçurumun başındadır.

Görülüyor ki; bugüne kadar Rusya ile yapılan çeşitli antlaşmaların bize ne maddî, ne de manevî hiçbir faydası olmamıştır. Şimdiden sonra da Türk-Rus dostluğundan fayda ummak en büyük gaflettir. Başta devlet idarecileri olmak üzere bütün milletin bu gerçeği aklından çıkarmaması gerekir.

KIBRIS MESELESİNDE

Ortanın Solu

Baştarafı 7'de

Görülüyor ki, Ortanın Solu fikriyatının en kuvvetli olduğu Şili'de komünistler çeşitli şekilde hükümete sızmışlar ve devleti tam manasıyla kontrol altına almışlardır. Eğitim kurumlarından, hukuk müesseselerine kadar her sahada komünistlerin faaliyeti ve hakimiyeti mevcuttur. Ve bugün Şili komünizmin eşiğindedir. Ortanın Solunun hakim olduğu her memlekette olduğu gibi, Türkiye'de de —şayet böyle bir hataya düşülürse— komünizme en büyük fırsat verilmiş olur.

NETİCE

Yeni kabinenin bu düşünceler ışığında ve bu şartlar altında, anarşiyi ve komünist tecavüzleri önlemesi mümkün görülmemektedir. Yapılması düşünülen şey de zaten komünizmi önlemek değil, CHP'nin değişik oyunlarla iktidar koltuğuna oturmasını temin etmektir. İnönü'nün son günlerde sarfettiği sözler de bu fikri doğrular mahiyettedir. Fakat biz, yine de kötümser değiliz. Millet olarak arzumuz bugüne kadar tekrarlanan hataların yeniden tekrarı etmemesidir.

Fırsatı ganimet bilip devlet malını çiftlik zannedenler de yakın bir zamanda hüsrana uğrayacaklar ve milletin hakkı protestosuyla karşılaşacaklardır. Türkiye'de hiçbir kuvvet ve fikriyat milletin tasvibine mazhar olmaksızın başarıya ulaşamaz. Bu gerçek kesinlikle bilinmeli ve siyasî sorumlular tarafından üzerinde hassasiyetle durulmalıdır.

- (1) B. Ecevit - Ortanın Solu. Sh: 48.
- (2) a.g.e. - Shf: 24
- (3) a.g.e. - Shf: 31
- (4) 25 Mart 1971 Milliyet
- (5) 25 Mart 1971 Milliyet.

RUSYANIN TUTUMU

Rusya'nın bize en çok yardım etmesi gereken meselemiz, Kıbrıs konusunda da Rus dış politikasından gereken samimiyet ve yardım görülmemiştir. Kıbrıs, Türkiye için stratejik bir ehemmiyet'e haizdir. Akdeniz hakim olmanın ve burada devamlı bir donanma bulundurma'nın tek yolu Kıbrıs'a sahip olmamızdır. Bu yüzden zaman zaman ortaya çıkan Kıbrıs buhranında Rusya'nın hiç değilse tarafsız davranmasına ihtiyacımız vardı. Ama şimdiye kadar ki tecrübelerimiz bize gösterdi ki, ezeli düşmanımız Moskof, hiçbir zaman bize yardımcı olmaya taraftar değildir. Aksine, kanlı papaz Makarios masum yavruları banyolarda katlederken, Rus hükümeti de adadaki Rumlara silâh ve cephane yardımı yaparak tarihî ihanetlerine bir yenişini ekliyordu.

«...Türkiye Kıbrıs'taki olayların cereyan şeklini, haklı durumunu anlatmaya çalışmış ve Sovyetler Birliğinden hiç değilse kanlı olaylar karşısında insani bir tepki beklemiştir. Sovyetler Birliği ve olayların çıkışını ve gelişmesini bilmemezlikten gelerek Kıbrıs dışarıdan karışılmaması gerektiği cevabını vermiştir. Sovyetler Birliği Türk cemaatine karşı girişilen insanlık dışı hareketlerden ziyade adanın bir Nato üssü haline gelmesi konusuna ilgi göstermiştir. Ve hatta ada rumlarına silâh yardımında bulunmuştur.» (6)

1963 yılında ada Rumlarını desteklediği gibi, 1967 yılındaki sıkıntılı günlerde de Rusyadan samimi bir ilgi ve teklif gelmemiştir. Rusyanın Kıbrıs konusundaki politikası; Türklerin, adaya sahip olmaması, adanın Rum Komünist Partisi AKEL'e teslim edilmesidir. Bu politikaya bağlı olarak «Bağımsız Kıbrıs» tezini sa-

vunmuşlar, Kıbrısın komünistleşmesine en çok muhalif olan Türklere karşı da büyük bir kin beslemişlerdir. Türkiye'deki komünistler de Rus politikasına ayak uydurmuşlar; kanlı papaz «Kıbrıs yunanistanıdır ve yunanistanın olacaktır» derken, onlar da Bağımsız Kıbrıs naralarıyla Türkiye'nin Kıbrıs üzerindeki tabii haklarını çiğnemişlerdir.

Kıbrıs meselesinde de Rusyanın tutumu ve ihaneti sabitken Sovyetler Birliğini dost ülke kabul etmek ancak Moskof artıklarına mahsustur. Moskofu dost göstermek, en azından, yavru vatan Kıbrıs'ta, banyolarda katledilen kardeşlerimize yapılan ihanete ortak olmak demektir.

RUSYA İLE DOST OLAN ÜLKELER NE KAZANDI?

Rusyanın dostluğu Türkiye için mümkün olmadığı gibi diğer anti-komünist ülkeler için de mümkün değildir. Çünkü bugüne kadar Rusya ile dost olan ülkeler, Moskofun ağına düşmüş ve ebedi bir köleliğe mahkûm olmuşlardır. İşte Mısır, Suriye, Irak... gibi müslüman milletler... işte Çekoslovakya, Macaristan... hepsi gafletin ve ihanetin neticesinde Rusyanın dostluğuna kurban gitmişlerdir. 2,5 milyonluk İsrail karşısında perişan olan müslüman milletlerin baş hatası, Rusya'yı dost kabul etmeleridir. Çekoslovakya da, Macaristanda Rus tankları altında akan kanların, mitralyözler karşısında can veren binlerce insanın tek mes'ulü Rusya'yı dost kabul eden ve Rusya ya avuç açan devlet adamlarıdır.

Türkistan kan ağlarken, Macaristan ve Çekoslovakya'dan halâ kan kokuğu gelirken, Orta-Doğu'da Rusyaya kucak açmış devlet adamlarının idaresindeki müslüman milletlerin akıbeti ortada iken Rusyayı hangi niyetle dost ilân edebiliriz? Rusya'yı dost

olarak bilmek, Çekoslovakyanın ve Macaristanın akıbetine hazırlanmak demektir. Bu hakikat bütün vatansever kafalara çakılmalıdır.

Rusya ile tarihî düşmanlığımız bilinirken gayri millî basın Rusyayı bize dost gösterme gayretindedir. Dizinleri mason localarının elindeki bab-ı adı paçavraları izvestia ağzıyla, Pravda ihanetiyle milletin temiz inancına küfrederken Rusyayı göklerle çıkarmakta ve Türk milletine dost göstermektedir.

Cağaloğlu'nun Pravdası Cumhuriyet gazetesinde Rusya ile dostluğu teğvik eden şu ifadeler hangi düşüncenin ve uşak ruhluluğun mahsulüdür? Onu düşünelim:

«Ama Türk-Sovyet dostluğunu gerçekli kılan gerçekler ağır bastı ve 1921 antlaşması sonunda imzalandı.

«Yoksa birbirine muhtaç bulunan ve dostlukları faydadan başka hiçbir şey getirmeyecek olan Türkiye ile Sovyetler Birliğinin arasına kimse nin girmesi mümkün değildir.»

NETİCE :

Netice olarak deriz ki; menfaatleri aynı noktalarda birleşen kuvvetlerin müttefik veya dost olması mümkün değildir. Bir milletin menfaatleri ise, o milletin işgal ettiği toprak, ekonomisi ve nüfusu tarafından belirlenir. Türkiye'nin hem jeopolitiği, hem tarihi ve hem de idealleri Rusya ile dostluğumuzu yalanlamaktadır. Türkistan'da milyonlarca kardeşimizin Moskof zulmü altında inlemesi, Türk-Rus dostluğunun hayal olduğu kadar, bir ihanet olduğunu açıklar.

Bu şartlar altında 1921 antlaşması gibi binlerce antlaşma imzalanırsa, devlet adamları ve bab-ı adı paçavraları Rusyayı dost ilân etse Moskofla dost olmayız. Bu tarihî bir realitedir. Ve değiştirilemez. Moskof'tan dost edinmek Kırım'da, Kafkasya'da ve Türkistan'da Moskof süngüsüyle can veren milyonlarca şehide ve emanetlerine ihanet etmek demektir.

Otuz bir Mart

Baştarafı 12'de

19. Asrın sonlarında Ermenileri açıkca destekleyen zalim devlet İngiltere oldu 1886 da İsviçre'de Hınçak Ermeni cemiyeti kuruldu. 1894. de Siirt Muş arasında ayaklanan Ermeniler binlerce müslüman kanına girdiler. Ermeniler Sason isyanından bir ay sonra Diyarbakır'da ayaklandılar. Daha sonra 30 Eylül 1895 de İstanbul'da ayaklandılar. Ayaklanan Ermenilerin başında Ermeni patriği İzmirliyan vardı. 26. Ağustos 1896 da İkinci Patirta denen ayaklanma yine Ermeni patrikhanesinden başladı.

Fırsat buldukça akrep gibi sokmaktan geri durmayan Ermeni ve Yahudilerin her seferinde Abdulhamit Han cezalarına veriyordu. Ermeniler

ve Yahudiler müsterek düşmanları II. Abdulhamite karşı birleşerek, bir komployla Abdulhamit'i öldürmeyi düşündüler.

SUKAST HAZIRLANIYOR

Bomba hadisesi diye tarihe geçen dünyanın en çirkin suikastının planları İsviçrede hazırlandı. Bu komploda millete düşmanlıkta birbirinden geri kalmayan hainlerin hepsi vazife almıştı. Rusya özel olarak yetiştirilmiş bir yahudi ile, suikast işlerinde mahir bulunan Macar Yahudisi Edward Joris bu saflarda yer alıyorlardı. Bunlara Ermeni Samoil Kayın, Romina Kayın, Konstantin Kabulyan ve Belçikalı Jorris ve karısı Anna da katılmak suretiyle komite teşekkül ediyordu.

Devamı Var

Milletin istekleri

(Baştarafı 3. Sayfada)

vibine sunar, geçici olduğunu bilerek, normal demokratik ortamı tesis ederse, orduyu politikanın bataklığına itilmekten, vatani anarşi ortamı olmaktan kurtarır. Böylece tarihî mesuliyetini taşıyan ve saygıya layık bir hükümet olarak, halkın temiz vicdanında şerefli yerini işgal eder. Aksi halde, Türkiye'yi bütün müesseseleriyle, sonu karanlık bir yola itmiş olmak günahını altında ebedî leke olarak taşımaya mahkûm ola-

cak demektir.

Milletimiz ise, ne böyle karanlık bir uçuruma yuvarlanmağa layık ve ne de yok oluş çığrını hızlandıracak hatalı gidişi anlamayacak kadar ırfansız ve ne de protestosunu göstermeyecek kadar, hayatıyetten mahrumdur. Aksine Türkiye, demokrasiye, insan haklarına, millî ideallere bağlı muazzam bir uyanış hamlesi içindedir. Ve bu uyanış durdurulması mümkün olmayan tarihin akışına bağlı olarak gün geçtikçe hızlanmaktadır.

Doğu Artık İstismar Edilemeyecek Millî Mücadele Batman'da

Milletin ümidi, eşsiz iman kalesi olan Doğu illeri, millet imanının rehberliğinde ve Yeniden Millî Mücadele'nin etrafında teşkilatlanmaya başlamıştır. Senelerdir milletin iktidarını elinde bulunduran fakat onun imanındandır yoksun ahlakından kopmuş, basiretsiz ve mes'uliyetsiz insanların, sırf imanına ve İslâm'a bağlı olduğundan dolayı kasten ihmal ettiği ve devletin himayesinden uzak bıraktığı Doğu, komünistlerin istismarına mu said hale getirilmiştir.

Fakat milletin kopmaz birer parçası olan Doğulu kardeşlerimizin Hak ka inanan, millete dayanan üstün bir strateji ve sağlam bir metotla başlattıkları şerefli mücadele ile Doğunun kahraman evlatları artık düşmanlarını tanıır hale gelmişlerdir.

Fertlerdeki üzüntünün, ümitsizliğin yerini şimdi sevinç almıştır. Kalpler hızlı hızlı çarpıyor. Aradaki ihtilaflar unutulmuş, yerini İslâm'ın kardeşlik duygusu alıyor. Birer ırfan yuvası olarak ortaya çıkan tarikatlar ve diğer İslâm cemaatleri, tek bir hedefle sırf Allah rızası için ihtilafları unutuyor, partililik bir kenara itiliyor, millî bir cephede bütün Doğu illeri birleşiyor.

Bütün doğuyu bir alev gibi saran iman, mücadele, Bitlis, Siirt, Muş, Elâzığ, Adıyaman, Midyat ve Nusaybin'den sonra şimdi de Diyarbakır ve Batman'da sancaklaşıyor. Batman'ın fedekâr İseli evlatlarının gayretli ve azimli çalışmalarıyla hazırladıkları «Çanakkale Şehitleri ve Akif» gecesi Diyarbakır'lı Mücadeleciler davet edilerek, bugüne kadar Batman'ın ender gördüğü büyük ve

muhteşem bir konferans verildi.

Konferans saatinin yaklaşması üzerine, millet gerçek kumandanlarına kavuşmanın sevinci ve ümidiyle toplantı salonundaki yerini almaya başladı. Hatiplerin konuşması yaklaştıkça yüzlerce kişi ile tıklım tıklım dolan salon ayakta duranlardan geçilemez hale geliyordu. Konferans saatsizlikle beklenirken, perde İstiklâl Marşı ile açıldı. Marş ayakta dinlendikten sonra, alkış sedâları ve coşkun tezahüratla gelip SAĞ yumruğunu sıktıktan sonra konuşmaya başlayan Ömer HATİPOĞLU «Eymoskof muharebelerinde kara toprağa kefensiz giren ve intikamı alınmamış milyonlarca şehidin çileli ve ızdıraplı yetimleri!

«Ey Selahaddin Eyyûbî'nin, Fatih Sultan Mehmed Han'ın, Akif'in, iman ve intikamına bağlı Doğunun kahraman evlatları!» diye hitap ederek iki asırdan beri Beynelmillet millet düşmanlarının menfi çalışmaları neticesinde milletimizi bugünkü buhrana nasıl düşürdüğünü, bugünde onların köpekliğini yapan Devrimci ve Sosyalist maskeli komünistlerin vatanı parçalama faaliyetinde olduklarını anlattı. Millet'in dinini, devletini, namusunu ve ahlakını Moskofa nasıl peşkeş çekmek istediklerini millete parlak sloganlarla takdim edilen komünizmin de, kapitalizmin de tarihi seyri içerisinde nasıl Yahudinin maske sistemleri olduğunu vesikalarıyla gösterdi. Ve daha sonra şöyle dedi:

«İrkçılığın İslâm'da yeri yoktur. Peygamber Efendimizin Hadis-i şerifiyle sabittir ki: Arabın Arab olma-

yana, Arap olmayanın Araba bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takva iledir» diyerek İslâm'ın kavmiyetli red ettiğini onun için rengi ne olursa olsun, menşei nereden gelirse gelsin her nevi ırkçılığa karşı olduklarını söyledi.

«İrkçılığı millete takdim edenler, milletin kininden ve intikamından kurtulamıyacaklardır. Millet'in imanı, ihtişamla ve intikamla sıkılan SAĞ yumruğu beyinlerinde patlayacak ve bütün İslâm düşmanlarını kahr edecektir», sözünü millet, intikam intikam sloganlarıyla keserek coşkun bir tezahüratta bulundu.

Daha sonra HATİPOĞLU, İslâm düşmanı olan komünist köpeklerle Doğu'da hayat hakkı tanınmayacağına, millî hiç bir meselenin istismarına müsaade edilmeyeceğine millete beraber yemin ederek; zaferin mutlaka Hakkın ve Hakka inananların olacağını müjdeleyip, «Yaşasın Millet Kahr olsun Millet Düşmanları» diyerek konuşmasına son vermiştir.

«Günün mahiyeti ve Millet'in kurtuluş yolu hakkında konuşma yapan Resit Arı'dan sonra Öğretmenler Derneği adına İhsan Kaçmaz «U-YAN» isimli şiiri okumuştur. Yusuf Manap «Şehid Kimdir» konuşmasında bugün birbirlerini itler gibi getiren, daha sonra hadiseyi millete mal etmek isteyen komünistlerin şehid olamayacağını belirtmiş.

Yusuf Badem'de «Vatan, Bayrak ve İman» isimli şiiri okurken salon kahrolsun komünistler, komünistler moskovaya sloganıyla inlemişler.

Şahabbeddin'in Akif'in ebedî kişiliğini anlatırken «Akif Anadolu'yu

millet imanını kurtarılması için yalın ayak karış karış dolaşırken Yahudi Piçi Nazım Hikmetler Moskova'ya kaçarak «Beni Stalin yarattı» deyip meyhanelerde sarhoş kafayla kuvayı millîye destanını düzüyordu. Konuşmasını Yaşasın Millet Kahrolsun Millet Düşmanları sloganı kesmiştir. Yusuf Söylemezin garbın hayasız yüzüne bir şamar gibi inen Tükürün şiiri büyük alaka gördü.

Nafi Doğruyol'un Çanakkale'de Alman subaylarının komutasında şehid edilen yarım milyon millet evladının intikamının alınmadığını, aynı iğrenç katliamı yapan ve Doğu da bir müstakil Ermenistan'ın hayalî ile yaşayan Ermeni'lerin daha dün Bingöl dağlarında, Sason yaylasında ve Bitlis vadisinde binlerce ecdadımız katledilirken, bugün Ermeni-Kürt kardeşliğinden bahs edildiğini söyliyerek, konuşmasını «Ermeni-Kürt kardeşliğinden bahseden Ermeni piçlerinden de, Moskofa satılan ajanlardan da millet mutlaka intikam alacaktır.» diyerek son vermiştir.

İseli millet evlatları Asım'ın nesli oyununu oynamışlar ve Asımın neslinin milleti mutlaka kurtaracaklarını, düşmanı kahr edeceklerini belirtmişlerdir. Son olarak kürsüye gelen Ramazan Ağuş, Akif ve Millî Mücadelemiz isimli konuşmasını yapmıştır. «Selahaddin Eyyûbî'nin ve Akif'in başlattıkları mücadele bugün millet imanının rehberliğinde yeniden başlamıştır. Başlayan mücadele millete zafer, düşmana hezimet getirecektir. Yaşasın Millet Kahr olsun Millet Düşmanları diyerek konuşmasına son vermiştir.

Hatiplerin konuşmaları bu arada söylenilen «Zafer Hakkın ve Hakka inananlarındır.» sloganlarının haşmetli uğultusu içerisinde toplantı sona ermiştir.

İnönü, Beslemeleri Tarafından İtham Ediliyor

İNÖNÜ KENDİ BESLEMELERİ TARAFINDAN İTHAMA UĞRUYOR

Geçen hafta, İnönü hakkında İlhami Soysal'ın bir yazısından bahsetmiştik. İnönü'nün, İstiklâl harbi yıllarında «Çiftlik Ağası» olma niyetlerinden bahsediyordu. Belli bir direktif verilmiş olmalı ki, İnönü'nün himayeleriyle boy atan Muammer Aksoy da bu hafta aynı mevzuu dokunmuş. Hem de yine bir Amerikan Mandacı Yunus Nadi'nin gazetesi Cumhuriyet'te. Aşağıda Muammer Aksoy'un bu yazısından bazı pasajlar nakledeceğiz. İşin şurası dikkat çekicidir ki; komünistler, İnönü ile müttefik olduğu demlerde, milliyetçilerin, İnönü hakkındaki sözlerini hazmedemiyorlardı. Şimdi, aradan kara kedi geçti. Ve İnönü aleyhine veryansın ediyorlar. Bir müddet sonra o örümcek bağlamış yosunlu kalfalar pek çok gerçeği idrak edecekler. Meselâ; Cumhuriyet gazetesinin, bir zamanlar Amerikan uşaklığı ettiğini anlayacaklar. Bir zamanlar, faşizmin çanak yalayıcılığını yaptığını öğrenecekler. Hele sabredelim neeler göreceğiz? Şimdilik, şu satırları beraber okuyalım: Muammer Aksoy

nâm prof, ne buyurmuş bakalım:

«Harbiye Nezareti Müsteşarı İsmet Bey ise, küçük işlerin adamıdır.»

Fakat «ya istiklâl ya ölüm» diyecek yüce ruhtan, cesaret ve liderlikten tüm yoksundur. Onun kararını, ruh ve kafa yapısını, 1919 yılında Kâzım Karabekir Paşaya yazdığı mektup bütün açıklığı ile ortaya koyacak niteliktedir.

«Küçük işlerin ve küçük hesapların adamı olan İsmet Beyin düşüncesini ve kararını kendi kaleminden dinleyelim:»

«...Eğer Anadolu'da ve halkın Amerikalıları herkese tercih ettikleri zemininde Amerika milletine müracaat edilse, pek ziyade faydası olacaktır. deniliyor ki, ben de tamamıyla bu kanaatteyim. Bütün memleketi parçalama bir Amerikan müraka besine tevdi etmek, yaşayabilmek için yegâne ehven çare gibidir. Fakat bugün bu kanaatin kıymeti onun ızharındadır...»

«Duadan başka elimizden bir şey gelmez. Malatya'ya bana Malatya Mebusluğunu teklif ediyorlar Sen ne dersin. Seni bağırma basarım sevgili kardeşim Kâzım'ım.

«Köylü olalım, askerlikten istifa edelim... Senin kaç liran var? Birleşelim. Kâzım ağa, İsmet ağa olalım. Hayatımızı çiftçilikle sürükleyelim.»

— Kâzım ne diyorsun? Sen vaziyeti henüz bilmiyorsun. Ordularımız mahvoldu. Boğazlara itilâf hâkim. Bütün cenup hudutları açık bir halde. Asıl felâket bizim içimizden tasfiye yapacaklar. tasfiye... Anıyormusun? Bugün harpte kazandığın Paşalığı alacaklar. Bir, belki de iki rütbe kaybedeceksin! Ben çok düşündüm. Neyimiz varsa birleştiririz, ne mümkün se alırız. Kâzım ağa, İsmet ağa oluruz. Ben başka türlüünü göremiyorum. Kâzım, sen de bir iyi düşün!..

— Kâzım, millete karşı mümkün olanı yapalım. Fakat yapılamıyacak olan fayda yoktur. Vaziyeti sen de anlarsın!

1) İsmet Beyin elyazısıyla yazılmış bu mektubun fotokopisi Kâzım Karabekir'in 1959-1960 yılında yayınlanan «İstiklâl Harbimiz» adlı kitabının sonunda 10 uncu ek olarak yayınlanmıştır. Ve yeni harflerle tamamı da aynı kitabın 175-177 nci sayfalarında yer almaktadır. İsmet Paşa bu mektubu, arada geçen 12 yıl içinde inkâr edememiştir.»

(Cumhuriyet 22 Mart 1971)

Kapitalist Amerika'nın Komünist Gerillalarla İşbirliği

Filistin Demokratik Halk Kurtuluş ordusunun başkanı komünist Nayef Havatmeh bir açıklama yaparak, Amerikan'ın, Ürdün'ün yıkılması ve yerinde komünist gerillaların istegine uygun bir filistin devletinin kurulması için teklif getirdiğini söylemiştir. Nayef Havatmeh, Amerika'nın teklifi, Tunus Dışişleri Bakanı Muhammed el - Masmudi aracılığı ile yaptığını belirtmiştir.

Demidir ki: «Birleşik Amerika, Filistin sorununu kökünden çözmek için Ürdün'ün Batı ve Doğu yakaları ile Gazze şehrinde bir Filistin devleti kurulması ve Kral Hüseyin'in rejimini devirmeyi teklif etmiştir.»

Görülüyor ki Amerika, Rusya ve Çin el ele Orta - Doğuda, komünist teşkilatların muvafakiyeti için çalışmaktadır. Ya hududluk müslüman milletler başına yeni yeni çorap örmek niyetindedir. Amerika, hala Yahudinin kuklalığını yapmaktadır.

Cumhuriyet Devrinde Türk-Rus Münasebetleri

2

Rusya'yı siyasi iktidarlar dost ilan etse bile Kars'tan, Trabzon'a kadar uzanan illerimizde, Kafkas cephe terinde akıtılan şehit kanları, Moskof çizmesiyle sünen ocaklar, katledilen masum yavrular ezeli düşmanımızın yakasına yapışacak ve davacı olacaktır.

Bu tarihi hakikatler ortada iken, Rusya'nın taktik icabı büründüğü dostluk maskesine aldanarak Rusya'yı dost zannetmek gafletten ziyade hiyanetin ifadesidir.

BOĞAZLAR VE RUSYA

Rusya ile dostluğumuza mani olan en müessir unsur hiç şüphesiz ki boğazlardır. Rusya'nın asırlık idealleri boğazlarda birleştiği müddetçe Rusya, bizim için ezeli ve ebedi bir düşman olarak kalacaktır. Çünkü, İstanbul ve Çanakkale boğazları Moskof için hem yayılma siyaseti, hem de savunma politikası bakımından çok mühimdir. Rus yayılmasının ilk adımı boğazlardan geçtiği gibi, Rusya için en büyük dış tehlike de boğazlar yoluyla gelecektir. Bunun için varlık zamanında olduğu gibi, Lenin levrinde ve zamanında da boğazlar Moskof'un tecavüzüne maruz kalmıştır. Ve simdiden sonra da bu böylece sürüp gidecektir. Rus devlet adamları boğazlardan imtiyaz elde edebilmek için çeşitli oyunlara baş vurmuşlardır. Kâh Türkiye'ye toprak vaadinde bulunmuşlar, kâh dış politikada bizi destekler gibi gözükmüşlerdir. Meselâ, Moskova konferansında Stalin oniki adamın ve Bulgaristan ile Suriye'den bazı toprakların Türkiye'ye verilmesini istiyor. «Bunun Türkiye için anlamı şudur. Stalin durup dururken Türkiye'ye bazı toprakların verilmesini ileri

sürdüğüne göre bu tavizler karşılığında Türkiye'den de boğazları isteyecekti» (3) Rusya, Türkiye'ye toprak vaadinde bulunmak suretiyle, boğazlara sahip olmak yoluna gitmiştir. Rusya'nın yüzümüze sırttan her maskesi arkasında bir hiyanet hançeri saklıdır. Rusya'nın yardım ve destluk anlayışı bu zavlieden ele alınmalıdır.

(1) Türk Dış Politikası - shf. 419
(2) a. g. e. - shf. 419
(3) a. g. e. - shf. 173

Komünist Rus devlet adamlarının boğazlar hakkındaki görüşleri daima kesin olmuş ve sabit kalmıştır. Ancak Rus diplomatları boğazlara üs elde edebilmek için Türkiye'nin, anti-komünist ülkelerle olan ilişkilerini kesmesini temin etmek istemiştir. Bu nun için de Nato'ya şiddetle çatmak tadırlar.

«Sovyetler Birliği füzelerin (Jupiter) sökülmesinden sonra (Türkiye'yi) işgal etmeyeceğine ve içişlerine karışmayacağına dair teminat verecek» Krusgevin Küba buhranı sırasında Kennedy'e yazdığı mektup tan) (4)

Sovyetler Birliği, boğazlardan daha emin olabilmek için boğazların ve Karadenizin silâhtan arınmasını da istememektedir. Çünkü Karadeniz de kıyısı olan devletlerin hiçbirisi ve boğazlara sahip Türkiye, Rusya'nın askeri gücüne karşı korunabilmekten mahrumdur.

«Lausanne'da tespit edilen boğazlar rejiminin değiştirilmesi için Türkiye 1933 yılından itibaren teşebbüs te bulunmaya başlamıştır. Mart 1933 te toplanan silâhsızlanma konferansında boğazları, silâhtan tecrit eden Lausanne Boğazlar Andlaşması hükümlerinin değiştirilmesi hususunda Türk temsilcisinin yaptığı teklifi

Sovyet temsilcisi desteklemişti.» (5)

II. Cihan savaşı sonunda, Türkiye harbe iştirak etmediği halde Türk hükümetinden boğazları isteyen Sovyet idarecileri gülünç bir bahane bulmuşlardı. Güya Almanlar, Rusya'ya karşı boğazları kullanmışlardı. O halde boğazlar Rusya'ya verilmeliydi (1) Halbuki Almanyanın müdahalesi ve Rusya'ya karşı açtığı Savaş Türk hükümetini bağlamayacağı gibi Sovyet hükümetinin aczi, Alman ordularına karşı başarısız mukavemeti de bizi ilgilendirmeyen bir mesele idi. Buna rağmen istihvasını tatmin edemeyen Moskof, salyalı ağziyle boğazlara, uzanmaktan çekinmemiştir.

Şimdiye kadar gördüğümüz vesikalardan şu neticeye varıyoruz ki; Türkiye'nin kontrolündeki boğazlar, Rusya için en hayati bir değer taşımakta ve her devirde Sovyet devlet adamlarını bu konuda düşünceler serdetmeye sevk etmektedir. Bu gerçek gün gibi aşikâr iken Rus dostluğu acaba ne derece mümkündür? Boğazlara her an bir varis gözüyle bakan Moskofun dost görünmesi ne ölçüde samimidir. Ve bu samimiyete inanmak hangi düşüncenin mahsulüdür? Şüphesiz ki boğazlar meselesi, Rusya için bir çiban başı olarak dururken Rusya ile dostluğumuz, hele komünist Rusya ile dostluğumuz asla mümkün değildir.

RUSYA İLE YAPILAN DOSTLUK ANTLAŞMALARININ NETİCELERİ :

Bugüne kadar Rusya ile yapılan dostluk antlaşmaları, Türkiye'ye ve millî menfaatlerimize sadece zarar getirmiştir. Bunun da sebebi siyasi sorumluların bilgisizliği ve millettan uzak oluşlarıdır. Çünkü, bu mesuliyetsiz şahsiyetler, idealleri ayrı olan milletlerin dost olamayacağını bile

memekte idiler. Farklı ideallere sahip milletler, ancak karşılıklı menfaatlerin korunması şartıyla müttefik olabilirler. Fakat bu da sağlam politikacıların rehberliğinde fayda sağlayabilir. Çeşitli meseleler üzerinde sadece ittifak kurmak haricinde milletlerin dostluğu hayal mahsulüdür. Ve büyük felâketlerin sebebidir. Rusya ile kurulan ittifakların sınırı tespit edilemediğinden, bu ittifaklar sadece Rus menfaatlerini gözetmiş bize ise felâket getirmiştir.

1921 antlaşmasında Rusya'nın Türkiye'yi tanıma şartı karşısında Türkiye, boğazları Rus ticaret gemileri ne açmayı taahhüt etmiştir. Halbuki Rusya, asırlardır çeşitli münasebetlerde bulunduğu Türkiye'yi zaten tanımak mecburiyetindedir. Bunun aksi Rus menfaatlerine aykırı düşmektedir. O halde böyle son derece basit bir şarta karşılık boğazları Rus filolarına açmak herhalde milletin menfaatleriyle değil, Sovyet menfaatleriyle uzlaşır.

Yine 1925 Tarafsızlık Ve Dostluk Antlaşmasında; Rusya'nın Musul bölgesinde Türkiye'yi desteklemesine karşı, Rusya'ya İstanbul, İzmir, Trabzon gibi belli başlı altı şehirde Sovyet Ticaret Müessesilliği kurma izni verilmiştir. Halbuki 1925 devresinde Fransa - İtalya - Almanya - İngiltere ittifakına karşı Rusya, taviz almadan dahi bizimle ittifaka mecbur kalmıştı. Bu fırsatı değerlendirmek, maalessif zamanın devlet idarecilerine nasip olmamıştı.

Daha sonraki yıllarda yapılan küçük çaptaki andlaşmalar da Rusya'nın işine yaramıştır. Bize kalan sadece kocaman bir dostluk kelimesi oldu. Ve Türkiye'de komünist faaliyetlerin hızlanması temin edildi.

1964 yılında Rusya'nın, en ciddi ve kendisi için hayati değer taşıyan görüşmeler taraftar olduğunu görüyoruz. Suat Hayri Örgüplü başkanlığındaki koalisyon hükümeti, Rusya'nın bu isteğini tereddütsüz kabul etti. Devamı 13'te

Çanakkale Şehitlerini Anma Toplantısındaki Hitabe

2

Tarihe sor, sana söylesin. Ülkelere kan yerine iman, ateş yerine selâmet, zulüm yerine adalet götüren senin milletin değil midir?

Ey Millet evlâdı,

Ey. öz vatanında hakarete, görünmez esaret zincirini taşımağa layık görülen millet.

Ey, Plevne'de, Çanakkale'de, Aziziye'de Sakarya'da kandan dereler, kemikten dağlar yaparak şehadet şerbetini içen mukaddes ölümlerin çileli yetimleri,

Ey, bugünün mahkûru, mazlumu,

Ey, istikbalin: cihangiri büyük millet.

İki asırdan beri katmerli ihanetleri, kahpe suikastleri, hain darbeleleriyle kanı sel gibi akan, göz yaşı çağıldayıp taşan, kemikleri sıra dağ-

lar gibi yatan milletimizin vatanını parçalayan, dinini haince kundağlayan düşmanlar, iftiralarına olanca alçaklıklarıyla devam ediyorlar.

Yahudî usakları, Moskof ajanları elbirliği ile kahraman ecdadımızın hatırasını lekelemek istiyorlar. Tarihin şerefleri olan büyük Türk millettine, vahşî barbar, medeniyetsiz diyorlar. Kur'anına çöl kanunu, bayrağına paçavra, ulvî ahlâkına geri, mukaddes dinine irtica diyorlar.

Ey Millet evlâdı,

Viyana kapılarında Hindistan önlerine kadar gönüllerde teht kuram sensin.

Mağlup ettiğin düşmanlarına ke-rem ve lütuf eli uzatan sensin.

Mahpus kralları mektup ile karan sensin.

Zalimlere baş eğdiren, krallara taç giydiren sensin.

Polonyadan çekilen süvarilerinin atlarının ayaklarına kapanarak, hiç kırarak «adil Türkler bizi terk etmeyin» diye yalvarılan sensin!

Seni Hindistan sahillerinden Rusya içlerine, Fastan Almanya ovalarına götüren kuru kavga, cihangirlik hırsı değildir. Bundan 6 asır önce, büyük ceddimiz geziler gezisi, büyük kumandan Osman gazi Han, ölüm yatağında şu mübarek vasiyeti yapar.

Mübarek ruhunu yüce Allah'a teslim ederken, «Baka Orhan! Bizim davamız kuru kavga, şan, şöhrat ve cihangirlik davası değildir. Bizim meramımız ilâhî kelimetullah davası yani Allah'ın kitabını yayma davasıdır. İstanbul'u al gülzar yap. Adalette senlendir. Vasiyetim, budur» der.

Ey cihangir milletin, çileli yetimleri,

İşte reni asırlarca üç kıta yedi denizin şanlı hakimî, yenilmez orduların sahibi yapan bu imandır.

Ey millet evlâdı,

Birliğimizin sönmez ocağı, Mukaddes şehitlerimizin şanlı mirası,

Kalbimizin mukaddes ateşi İslâm sönmeyecek, ufkumuzu aydınlatan bir güneş gibi ebediyete kadar, parlacaktır.

Ey millet evlâdı,

Din, devlet, millet ve vatan koruma mukaddes davasında şanlı tarihin sana yol gösterecek, milyonlarca şehidin kanlı hatırası, dostunu düşmanını bildirecek, fikrin dönmede elin titremeden mukaddes hede fe doğru, yılmadan ilerleyeceksin.

Şimdi milyonlarca şehidin, kandan al olmuş mübarek elinin işareti bakalım. Hain katillerin işkencelerle parça parça ettiği mübarek ve masum bacıların feryadına ses verelim. Üç kıta yedi deniz haki mi imparatorluğumuzun nasıl yıkıldığını öğrenelim.

Devamı Var



YENİDEN MİLLİ Mucadele

**Pakistan Akibeti Türkiye'ye
Hazırlanıyor**

İdeolojiler kavgasından akisler

İnsanlığın Buhranı Artıyor

Gençlik meseleleri üzerinde incelemeler yapan Amerika'lı bir profesör; mesuliyet duymayan gençliğin geniş hürriyetler yüzünden gün geçtikçe fena alışkanlıklar edindiğini söyleyerek, 2000 yılında dünya gençliğinin %70'inin uyuşturucu madde müptelası olacağını iddia etmiştir.

Cihan diktatörlüğü hayalleriyle sarhoş olan yahudiliğin hedeflerinden birinin de gençliği boş şeylerle, gayri ahlaki telkinlerle oyalamak ve böylece güdülebiyecek bir sürü haline getirmek olduğu unutulmamalıdır. Materyalist telkinlerle şuuruları sersem edilen gençlik, ahlak dışı ve insanı olmayan bir yaşayışın içine zorla itilmektedir.

Türkiye'de ve dünya'da «hak ideoloji» tesis edilinceye kadar bu çöküşün durmayacağı kesinlikle bilinmelidir.

Yahudi Fırsatçılığı

Millî ekonomimizin üzerine bir engerek yılanı gibi çöreklenen soyguncu yahudi, Türkiye'deki siyasi krizden istifade ile bazı yeni vurgunlara girişmiştir. 10 kuruş kaybetmeye dahi tahammülü olmayan bu hainler, şimdi de lastik fiatlarına %15 zam yaptılar. Bilhasa oto-lastik sanayiinde %70'e yakın bir hakimiyet tesis eden yahudi, bazı sudan sebepler ihdas ederek, hem de maliye bakanlığının izni olmadan bu zammı gerçekleştirmiştir.

Bilindiği gibi geçen aylarda şöförlerimizi boykota götürmeye sebep olan yedek parça zammı yine bu vurguncuların işiydi. Son zammın da şöförlerimizi tedirgin edeceği tabiidir. Zaten musevi vurguncunun da bir yandan istediği budur. Türkiye'deki huzursuzluğun devam etmesi...

Buhranlarımızın mesulü olarak Beynelmilel Yahudilik (si-

yonizm) kabul edilmedikçe ve kendisine cephe alınmadıkça bu soygun ve ihanetler devam edecektir. Mesele; yahudiye karşı olmayı fobi haline getirmek değil, tesadüflerle izahı mümkün olmayan gerçekleri kabul edebilmektir.

Gomellerin İmtiyazı

Zeytinyağı ihracatındaki yol suzluklarıyla, dış pazarlarda itibarımızı hayli sarsan, yahudi Reşat Gomer ve Zığna Gomer'in sahibi bulundukları, «Gomer Şirketi»nin yeni bir ihane ti daha meydana çıkarılmıştır.

Maliye müfettişi Ercan Müftüoğlu'nun milletin menfaatini öne alarak yaptığı çalışmaları; «Gomer» şirketinin tarihi eser kaçakçılığı da yaptığını ortaya koymuştur.

Ne var ki, maliye müfettişi Ercan Müftüoğlu altı yıldır görev yaptığı İzmir'den alınarak başka yere sürülmüştür.

Hadiseye milletin menfaatı açısından bakanlar, Ercan

Çin ajamı Mucibürrahman Doğu Pakistan'da bağımsızlık ilân etmiştir. Uzun zamandır Pakistan'da yapılan komünist tahrikleri nihayet Pakistan'ı ikiye ayırmıştır. Yahya Han'ın idareyi devr almasından bu zamana kadar hızlanan komünist hareketler, arzu ettikleri neticeye ulaşmışlardır. Yahya Han, idareyi ele alınca köklü tedbirler getirmemiş komünistlere karşı gereken tedbirleri almamış bu komünistlerin işine yaramıştır. Bundan her iki Pakistan da zarar görecektir. Mucibürrahman Do-

ğu'yu Kızıl Çin'in pazarı haline getirecektir. Batı ise zayıf düştüğü için çeşitli beynelmilel kuvvetlerin at meydanı olacaktır. Ve belki de bir müddet sonra o rasi da komünistlerin kanlı kurbacına teslim olacaktır.

Durum Türkiye'den fark sızdır. Eğer, komünist hareketlere daha fazla müsamaha edilecek olursa, bir gün Türkiye'de aynı duruma düşebilir. Şimdiden komünist basında yürütülen Moskova tandanslı Doğu - Batı propagandası buna hazırlıktır. Milletini sevenler uyansınlar.

Müftüoğlu'nun, bir vatan sevelik örneği olan bu hareketi münasebetiyle mükâfatlandırılmasını bekliyorlardı. Mükâfatlandırılmayı bile nefretli celbedecekti. Hal böyleyken; Ercan Müftüoğlu mükâfatlandırılmamış, üstelik bir de cezalandırılarak görev yeri değiştirilmiştir.

Hatırlanacağı üzere, yine bu yahudi «Gomer» şirketini, Türkiye'nin zeytinyağı ihracatını darbelediği gerekçesiyle mahkum etmek isteyen, milliyetçi hakim Vedat Altuna da cezalandırılmak istenmişti.

Bütün bu olanlar neyin ifadesidir? Efkârı umumiye kabul ettirmek için boğazımızı yırttığımız «Memleketimizde her alanda korkunç bir yahudi hakimiyeti vardır.» hükmünün değil mi?

Yahudi usaklığını, millete hizmete tercih eden beyler (!) Size sesleniyoruz; Abraham'la ra, Mişon'lara, Yasef'lere köpekliği bırakın! Milletin alın terinden göbek şişirmelerine yardımcı olmayın! İzdırap çeken, inleyen kendi milletimize yönelin!

İRTİCA İSTİSMARCI LARI KOL GEZİYOR

Y.M.M. geçen sayısında masonların, ordunun ve milletin isteklerini dejenere edeceklerini düşünerek gerekli ikazlarda bulunmuştu. Hadisele rin gelişimi ve gayri millî basının yayınları bu ikazlarımızın ne kadar yerinde yapıldığını bir kere daha ortaya koydu.

Kumandanların beyanlarıyla da sabittir ki K. Kumandanlarının hükümete verdikleri muhtıranın mahiyeti ve gayesi komünist harekete dur demekten başka bir şey ifade etmemektedir. K. Kumandanlarının açıklamasında kesin olarak belirtilen hususlar şunlardır: «Anayasanın kabul edildiği 1961 yılından bu yana her ödüne geleni Anayasa dışına çıkarmış olarak tehdit eden ve Atatürk'e ihanet edildiğini ileri süren çevreler son zamanlarda Anayasayı rafa kaldırmak ve Atatürk'ün yerine kendi liderlerini ikame etmek ve Türkiye'de sosyalizm maskesi altında tam bir komünist rejim kurmak hevesine kapılmışlardır. Ve bu hedeflerine ulaşabilmek için de, Türk silahlı kuvvetlerini vasıta kılmak sevdasına kapılmışlardır.

«Türk silahlı Kuvvetlerinin muhtırasının ve alarına geçirilen Silahlı Kuvvetlerin hareket tarzlarının nede ni bu açıdan değerlendirilmelidir.

Yapılan hareketin gayesi son cümlede de belirtildiği gibi bu derece açıktır. Fakat Yahudi patronların ve usakları masonların elinde bulunan basın bu açıklamayı unutturmayacağı gibi, ortağı karıştırmaya, yeni yeni hedefler göstermeye çalışıyor. Elbette bu hedefler, milletin ve ordunun lehinde olamaz, olmya-

caktır. «...Yalnız Ankara ve İstanbul'da cereyan eden olaylar değil, asıl Anadoluyu kaspı kavuran gerici rüzgârın irtica yuvaları... için için so kuşturulan inkılap, Atatürk düşmanlığının temizlenmesi muhakkak ki, devrimci çevreleri memnun edecek, heyecanlarını yatıştıracaktır. Bu devrimci çevreleri de aydınlar, subaylar ve gençler teşkil ediyor.» (Hürriyet 24 Mart 1971) Mason Simavi biraderlerin çıkardığı şehvet pazarı ve namus tüccarı Hürriyet gazetesinde Erim'in kuracağı kabineye gösterilen hedefler bunlardır. İrtica yuvalarının temizlenmesiyle devrimci çevreleri memnun edecekmiş! Komünizme karşı olan bir hareket neticesini vermemelidir. Millet düşmanları hesabına yapılmaya çalışılan telkinlere bu milletin evladı durumunda olan hiçbir kimse itibar etmemelidir. Ne bir Türk genci ne de bir Türk subayı millet düşmanlarının adı oyunlarına hedef tutulmamalıdır. Millet evlâdlarının beyinleri üzerinde kurulmak ve işletilmek istenen namussuzca me kanizmayı kırıp parçalamaya kararlıyız.

İki asırlık yakın tarihimiz bize göstermiştir ki milletin lehinde olan her hareket iftiraya uğramış; çirkinleştirilmeye çalışılmış, buna karşı düşmanların işine yarıyabilecek ne varsa methedilmiş, göklere çıkarılmıştır.

Devletin temeline dinamit konulur, bankalar soyulur, şerefli Türk ordusuna küfredilirken halâ Anadoludaki irtica yuvalarının varlığından dem vurulmasının manası nedir?

Artık irtica gericilik gibi slogan-

ların manası hepimizce bilinmektedir. Bilmeyenlerde bilsinler ki millet te bir toparlanış mı var, kendini savunan teğekküller mi var? Onların hepsi irtica yuvasıdır. Yıpratılması gerekir. Bunun için ellerinden ve dillerinden geldiği kadar «irtica...» diye avaz avaz bağırlarlar.

Şimdi aşağıya alacağımız cümleler, beynelmilel Yahudilik ve ajanlarının elinde bir iç harp sloganı olmaktan öteye gidemiyen gericilik, irtica gibi sözlerin ne manaya geldiğini bir kere daha hatırlatacaktır.

«Anti Emperyalist savaşların başa rıya ulaşmasında sosyalist ülkelerle her nevi yardım ve dayanışma zorun luluğu düşünüldüğünden» (T. Solu. 23. 4. 1968.)

«Komünist ülkelerle anlaşmaya her kim muhalefet ederse o, irtica kervanının reisidir.

Yukarıdaki ifadeler Mao'nun Yeni Demokrasi isimli eserinden aynen alınmıştır.

Komünist kervana katılmıyan her şahıs ve teşekkül ajandır (!), haindir (!). İşte vesikası «...Bu güç birliğine yan çizip direnen her kişi ve her örgüt ister maskesiz, ister maskeli olsun, Finans-Kapital ajanıdır.» (H. Kuvvâcım 7 Mayıs 1968 T. solu)

Komünistlerin elinde bu şekilde ifadesini bulan irtica ve gericilik gibi sloganlar, efendileri beynelmilel Yahudilik tarafından şu manada kullanılmaktadır. «Sana karşı çıkan her dil suçlu çıkacak, sana karşı çıkan hiçbir silâh işe yaramıyacak.» Tervat.

Evet bu böyle olmaktadır. Yahudiye karşı çıkan herkes suçlanmakta

iftira yağmuruna tutulmaktadır. Bugün komünizme karşı çıkan vatansever subaylar, dün Kur'an'ını öğrenen küçük yavrular, bir başka gün namuslu bacılar bu iftira sağınağına maruz kalmaktadır. Daha dün Ant gibi paçavralar «Subaylar kapitalistleşiyor» «Sunay - Demirel - Tağmaç ittifakı tarihin en büyük gerici ittifakıdır.» diye G. Kurmay Başkanını gerici başı olarak ilân etmişti.

Artık iyice bilinmelidir ki, irtica, gericilik sloganı gibi sloganlar Yahudi usaklarının iç harp sloganından başka birşey değildir. Türkiye'nin büyük ekseriyeti Müslüman olduğuna göre İslâm'a hücum millet çoğunluğuna hücmdür. Türkiye'nin büyük çoğunluğu milliyet ahlak ve vatan bağından aziz bildiğine göre, milliyet, ahlak ve vatan bağına hücum millete hücmdür. Milletin büyük çoğunluğuna locaların, hücrelerin ve rotatiflerin verdiği imtiyazla hücumun manası ise, doğrudan doğruya Yahudi usaklığıdır.

Günaydın, Hürriyet, Yeni gazete gibi Yahudi usaklığını temel prensip kabul etmiş paçavraların, komünist kursunlarından galeyana gelen halkın tepkisi olan Kırıkhan, İslâhiye ve İnşaat hadiselerinde gösterdiği fahişe çıkırtkanlığının manası da artık anlaşılmalıdır. Camisine gitmekten başka derdi olmayan müslümanları da ordunun hedefine koymak. Fakat bu mümkün olmayacaktır. Milletin delikanlılarıyla beslenen ordu, kendi milletin karşısına çıkılamıyacaktır. Aksi halde bu, milletin, bütün millî müesseseleri ile birlikte yok oluşunu hazırlar.